

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

РІК LXXV КВІТЕНЬ Ч. 4

Україномовний редактор – **Лариса Тополя**
Англомовний редактор – **Тамара Стадниченко**

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова СУА
Уляна Зінич, Святослава Гой-Стром,
Софія Геврик, Петруся Савчак,
Ірена Грамяк

ISSN 0740-0225

**UKRAINIAN NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.**
A Non-profit Organization

“OUR LIFE”

Published since 1944

VOL. LXXV APRIL № 4

Ukrainian-language-editor – **Larysa Topolya**
English-language editor – **Tamara S. Cornelison**

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA President
Ulana Zynych, Sviatoslava Goy-Strom,
Sophia Hewryk, Petrusia Sawchak,
Irena Gramiak

“НАШЕ ЖИТТЯ” ВИХОДИТЬ РАЗ У МІСЯЦЬ (ОКРІМ СЕРПНЯ)

“OUR LIFE” IS PUBLISHED MONTHLY (EXCEPT AUGUST)

ЗМІСТ – CONTENTS

Лариса Тополя. Пам'ятаймо, щоб жити.	1
Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками.	2
Ліна Костенко. Хресна дорога.	3
Олександр Кожолянко. Благовіщення – свято весняного пробудження природи, очищення людських душ.	4
Надія Бурмака. Міжнародний День Рідної Мови 2018: святкування державності.	6
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, News & Views.....	8
Marianna Szczawinsky Crans. Remembering Chornobyl: A Story about Assistance via Byzantium.....	9
Anna Krawczuk. Remembering Chornobyl: Those Who Made a Difference.....	12
Our Cover Artist.	12
Марта Кебало. СФУЖО.	13
Тетяна Лапан. Осінній Семестр «Жіночого лекторію» в УКУ.	14
Лідія Купчик. Святковий ювілей української патріотки.	15
Руслан Горовий. В Тилу.	17
Відійшла у вічність: Надія Фалько.	18
Діяльність округу і відділів СУА.	19-21, 26, 31-32
Наша обкладинка. / Леонід Полтава. Боярина Княжої Русі.....	21
Irena Garmiak. Fly Eagles Fly (Ukrainian Style).	22
April in Ukrainian History and Culture.	23
Доброчинність..	24, 27
Ihor Magun. Skin Smarts.	33
Нашим дітям.....	34
Наше харчування.....	36

На обкладинці: **Ярослава Сурмач Міллс.** *Родина при посвяченні великоднього кошика.* Б.д., малюнок на склі; 9 ½ x 7 ¾ (24 x 20). Довготривала позичка від спадку мисткині.

On the cover: *Family at Easter Blessing.* Reverse painting on glass 9 ½ x 7 ¾ (24 x 20). On long-term loan to UM from artist's estate.

- The Editorial Board does not always share the point of view of the author.
- In Ukrainian, the editors follow the orthography of the HoloSkevyCh dictionary.
- No reprints or translations of *Our Life* materials are allowed without the editor's written permission.
- The author is responsible for the accuracy of the facts in the article.
- Unsolicited manuscripts will not be returned.
- The editor reserves the right to shorten submissions and make grammatical corrections.
- **PLEASE NOTIFY US OF ADDRESS CHANGES PROMPTLY** – there is no charge.
- There is no charge for **MEMORIAL NOTICES** and the photographs with them.
- Please note that the deadline for all **ARTICLE** submission is the **10th of each month**.
- Authors are requested to include a telephone number with manuscripts to allow us to acknowledge submissions and verify information

Periodicals Postage Paid at New York, NY
and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

**POSTMASTER – send address changes to:
“OUR LIFE”**

203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2018 Ukrainian National Women's
League of America, Inc.

Канцелярія СУА та адміністрація журналу “Наше життя”:

Tel.: (212) 533-4646

E-mail: office@unwla.org • E-mail: unwlaourlife@gmail.com

Адміністратор: **Оля Стасюк**

Канцелярйні години: **вівторок, середа, четвер – 11 – 7**

UNWLA / Our Life

**203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706**

Administrator: **Olha Stasiuk**

Office hours: **T. W. Th. – 11 a.m. to 7 p.m.**

\$3 Один примірник / Single copy

\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscription in the USA for non-members

\$50 В країнах поза межами США / Annual subscription in countries other than USA

Членки СУА одержують “Наше життя” з оплатою членської вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується про відновлення передплати.

Річна вкладка вільної членки СУА – \$50.

Our Life magazine is included in UNWLA member annual dues, payable through the member's branch.

Subscribers are sent renewal letters.

Annual dues for UNWLA member-at-large – \$50.

*З нагоди великого свята Воскресіння Христового
прийміть найкращі вітання та побажання
Божого благословення й добра! Нехай мир панує у
Вашому домі, нехай любов поселиться у Ваших
душках і нехай Господь береже Вашу родину!
Щиро бажаємо, щоб усі Ваші бажання
нагороджувалися перемогою, а достойне життя
увінчувалося повагою. Здоров'я, миру,
поміркованості, щастя та непохитної віри у
кращий завтрашній день Вам і Вашим рідним!
Христос Воскрес! Воскресе Україна!*

Головна Управа СУА
та редакція журналу «Наше життя».

ПАМ'ЯТАЙМО, ЩОБ ЖИТИ

*Чи знаєш ти, світе, як сиво ридає полін,
Як тяжко, як тужно моєму народу
болить!?*
(Борис Олійник)

26-го квітня 1986-го року... Чорною та гіркою увійшла ця дата в історію. На благодатній землі українського Полісся, майже в центрі Європи, за 110 км від столиці України сталася аварія, яку обґрунтовано вважають найбільшою в світі техногенною й екологічною катастрофою. Уже 32-й рік ця невилгойна рана ятрить українську землю. Чорнобильський смерч забрав життя багатьох людей і досі завдає шкоди здоров'ю мільйонів українців. Наслідки чорнобильської трагедії ще сотні літ відчуватимуть на собі майбутні покоління. Ось деякі офіційні дані:

- В Україні налічується понад 3,5 млн осіб, з них 1,3 млн дітей, які потерпіли від чорнобильської катастрофи. Від наслідків аварії померло понад 200 тис. людей; народилося 14 тис. неповноцінних дітей, а близько 70 % мають вроджені захворювання.

- Усього в Україні забруднено територію площею понад 50 тис. кв. км у 74 районах з 12 областей. На цій території знаходиться 2294 населених пунктів.

- Значного забруднення зазнали річки, що протікають біля Чорнобиля та Київського водосховища, а також водозбірні площі басейнів Дніпра та Прип'яті.

- 160 тисячам людей із 129 населених пунктів довелося залишити рідні домівки та переїхати на постійне проживання в інші місця.

З роками чорнобильське лихо потрохи розчиняється у мальовничій природі України, у білосніжному цвітінні садів, у чистих джерельних криницях. Але час не стирає чорнобильський біль, який чорною гіркотою осів у душах українців. Чорнобильська аварія стала уроком, за який заплачено дорогою ціною. Вона є жорстоким нагадуванням про те, що сила атома справді є могутньою. Попри втрати, розчарування та біль, українці встояли і, зализуючи рани, зі сльозами за найдорожчим і незворотним — близькими, родичами, друзями, власним здоров'ям, — будують нову Україну. Усупереч апокаліптичним залякуванням, українці не злякалися, не запанікували, але поборили страх і роблять усе можливе, аби рятувати свою землю.

...Б'ють по світу тривожним сполохом дзвони Чорнобиля. Вони нагадують про біду, попереджують про небезпеку. Щоб кожного року земля зацвітала шаленством кольорів і тягнулися до сонця трави. Щоб додому з чужини поверталися журавлі та несли на крилах радість зустрічі з рідною землею. Щоб кожний новий день сповнював наші серця спокоєм, добром і любов'ю. Пам'ятаймо про чорнобильське лихо, щоб вберегти на землі життя!

Лариса Тополя, редактор.

Ділюся

ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Маріянна Заяць, голова

Цього місяця я хотіла б поділитися з нашими читачами деякими важливими напрямками роботи, які взяли на себе членки ексекютиви СУА. Кожна з нас має свої призначені обов'язки, але ми також взаємодіємо з нашими відділами, окружними управами та з іншими організаціями, підкреслюючи той факт, що СУА є частина української спільноти в життєздатній, жвавій діаспорі та намагається бути активним її учасником.

2-го, 10-го та 23-го лютого 2018-го року разом з головою Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) Орисею Сушко та іншими членами оргкомітету я брала участь у серії конференцій з підготовки до святкування 70-річчя СФУЖО. (Просимо ознайомитись з оголошенням про цю подію на 9-й сторінці березневого випуску *Нашого Життя*.) Іншими членами оргкомітету є: Оля Даниляк (заступниця голови СФУЖО), Дарця Москалюк Руткай, Марта Кічоровська-Кебало та Ірина Куровицька (почесна голова СУА). Святкування відбудеться в жовтні цього року у місті народження СФУЖО – Філадельфії, штат Пенсильванія.

14-го лютого 2018-го року Надія Нинка, заступниця голови СУА для справ зв'язків, взяла участь у засіданні Комітету з питань обізнаності про український Голодомор-геноцид (до складу якого входить СУА). Було обговорено багато актуальних тем, зокрема про інформаційні заходи, що мають на меті донести до міжнародної спільноти відомості про 85-ту річницю Голодомору. На засіданні 2-го травня було названо Днем захисту пам'яті про Голодомор і українцям буде запропоновано звернутися до своїх місцевих законодавчих органів з проханням підписати прокламацію/рішення щодо Голодомору. Українські громади також заохочуються брати участь у таких заходах, фотографувати та надсилати статті до місцевих газет. Надія Нинка у міру того, як надходитиме більше інформації щодо цього, буде повідомляти її нашим членкам.

25-го лютого 2018-го року, як голова СУА, я відвідала щоквартальні збори Управи Українського музею. Обговорювалися такі теми, як планування майбутніх виставок та поточні адміністративні питання. Було підсумоване всіма очікуване відкриття 4-го березня ретроспективної експозиції Ярослави Сурмач Міллс. Це виставка різноманітних робіт Міллс, що містить понад вісімдесят експонатів, зокрема картини на склі, гравюри, ікони, книги, підбірку писанок, репродукції численних скляних розписів і малюнків художниці.

28-го лютого 2018-го року через конференц-зв'язок було проведено засідання комітету веб-сайту СУА. У розмові брали участь я, як голова СУА, Ліда Яхницька (перша заступниця голови) та Марія Андрійович (вільна членка). Ці членки ексекютиви разом з Надією Нинкою (заступниця голови для справ зв'язків) є невіддільною частиною комітету, праця якого нині зосереджена на питаннях формату, тексту та добору світлин для наповнення нового веб-сайту.

1-го березня 2018-го року – святкування Міжнародного дня рідної мови в Організації Об'єднаних Націй. У цьому році українська подія, пов'язана з цим святом, була організована українською місією при ООН і поєднана зі святкуванням ювілею Декларації про суверенітет України 1917 – 1918-го рр. У розданому матеріалі зазначалося, що «мови є найпотужнішими інструментами збереження та розвитку нашої матеріальної та нематеріальної спадщини». Програма була розділена на історичну та культурну частини. Цю подію я відвідала разом з Марією Андрійович. (Будь ласка, дивіться статтю на стор. 6 цього журналу).

3-го березня 2018-го року ввечері Український музей відвідав Львівський міський голова Андрій Садовий. Під час цього візиту була організована зустріч членів української громади з мером. Я, як голова СУА, також взяла участь у цій зустрічі, оскільки міський голова завжди підтримував проекти СУА в Україні і я кілька разів зустрічалася з ним як в Україні, так і в Нью Йорку. Мер Садовий є жертводавцем та прихильником Українського Католицького Університету та реабілітаційного центру для дітей «Джерело», з якими також співпрацює СУА. Він поділився своїми думками щодо стану «свого» міста, майбутніх планів для Львова, сучасного стану України в цілому та її політичних та економічних перспектив. Хтось з

аудиторії запитав мера Садового про те, чи має він намір балотуватися у Президенти України на виборах у 2019-мур. Як і більшість політиків, мер уникнув відповіді на це запитання.

4-го березня 2018-го року Окружна Управа СУА Чикаго та новостворений 141-й Відділ СУА вшанували пам'ять «Небесної Сотні». Подію відвідало багато людей, а також багато представників інших громадських організацій приєдналися до цього заходу, щоб згадати трагічні події, що відбулися на Майдані в Києві понад чотири роки тому. Під час зустрічі Христя Бойко, заступниці голови СУА для справ організаційних, виголосила слово від екзекутиви СУА. Додаткова інформація доступна за адресою <http://www.chasipodii.net/article/20416/>.

5-го березня 2018-го року Христя Бойко взяла участь у неофіційній зустрічі членок 141-го Відділу. Заступниці голови для справ організаційних під час зустрічі з цією групою уважних та відданих нових членок СУА поділилася інформацією про організаційну та адміністративну процедури СУА. Усі члени екзекутиви СУА сподіваються на співпрацю з цими динамічними жінками та Окружною Управою Чикаго.

9-го березня 2018-го року заступниці голови для справ зв'язків Надія Нинка

взяла участь у Загальних річних зборах 134-го Відділу СУА у м. Виппані, Округа Нью Джерзі, та поділилася з членками відділу поточною інформацією про Суспільну Опіку СУА. Діяльність кожного відділу СУА має певну спрямованість, що спирається на інтереси членства, і саме згуртованість навколо такої діяльності приносить відділам успіх. На зборах Кая Нинка і Оксана Мулик були переобрані на посаду співголів відділу.

14-го березня 2018-го року екзекутива СУА провела щомісячну нараду через конференц-зв'язок. Усі членки екзекутиви взяли у ній участь. Оскільки в організації є багато поточних проектів, то було обговорено багато питань і прийнято багато рішень. Ця щомісячна колонка дає чудову можливість тримати членок організації в курсі всіх подій, і ми запрошуємо вас продовжувати її читати.

*Великдень — це час для оновлення духу,
час надії, час для відродження нашої
віри та радості у Воскресіння нашого
Господа Ісуса Христа.*

*То ж проведімо його разом з нашими
близькими.*

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

ХРЕСНА ДОРОГА

Ліна Костенко

То ж не була вузесенька стежина.
Там цілі юрми сунули туди.
І плакала Марія Магдалина,
що не подав ніхто йому води.
Спішили верхи. Їхали возами.
Похід розтягся на дванадцять верст.
І Божа Мати плакала сльозами —
та допоможіть нести ж йому той хрест!
Чи ви не люди?! Що за чудасія,
дають старцям, підсаджують калік,
а тут же йде, ну, добре, не Месія, —
людина просто, просто чоловік!
Юрма гуде і кожен пнеться ближче.
Хтось навіть підбадьорює: терпи,
вже он Голгофа, он Череповище! —
хрущали під ногами черепи.
Сказати б, зброя, це хіба єдине?
Так що б зробили стражники юрбі?
А в юрмах тих малесенька людина

Хуан де Вальдес Лейл. Христос, що несе хрест на шляху до Голгофи.

тягла хреста важкого на собі.
І хоч би хто! Кому було до того?
Всі поспішали місце захопити.
Воно ж видніше з пагорба крутого,
як він конає, як він хоче пити.
І він упав. І руки аж посиніли.
Тоді знайшовся добрий чоловік:
наморений ідучий з поля Симон,
що йшов додому в протилежний бік.
Коли ж звершилась вся ця чорна справа,
і люди вже розходилися ті, —
от парадокс: заплакав лиш Варава,
розбійник, не розп'ятий на хресті.
Чи пожалів, чи вдячен був Пілату,
чи втямив, темний, раптом щось нове:
що Божий Син таки йде на страту,
а він, розбійник, — він таки живе.

Благовіщення — свято весняного пробудження природи, очищення людських душ

Свято Благовіщення Пресвятої Богородиці — одне з великих весняних свят, що з утвердженням християнства мають і українці. Повна назва свята у православ'ї звучить так: Благовіщення Пресвятої Володарки нашої Богородиці і Приснодіви Марії. Назва існує з VII ст., але сам день вшановували і чотири століття раніше як «день вітання», «підвищення», «Вітання Марії», «Зачаття Христа». Благовіщення у православній християнській вірі входить до «дванадцятих свят», тобто дванадцяти важливіших після Великодня. На відміну від самого Христового Воскресіння, Благовіщення святкують щороку в один і той самий день — 7-го квітня. Цю дату взято від Різдва (7-го січня) — за дев'ять місяців до нього. Відповідно, християни-католики святкують Благовіщення (за Григоріанським календарем) 25-го березня. Цікаво, що новий рік в Англії до середини XVIII ст. починався саме від Благовіщення. Є ще думка, що це пов'язано зі створенням людини Богом (за Старим Заповітом воно відбулося саме 25-го березня). Відповідно, день, коли Діва Марія дізналась, що стане Матір'ю Божою, називають Благовіщенням. Збіг Великодня та Благовіщення називають Кіріопаскою. Останній раз Кіріопаска була у 1991-му р., а наступна буде аж у 2075-му р.

Марія була звичайною дівчиною з міста Назарет. Тиха й сором'язлива, замість дитячих розваг вона читала Святе письмо та молитви, займалась рукоділлям. До 14 років виховувалась і прислужувалась у храмі. Коли досягла віку, в якому зазвичай дівчат видавали заміж, їй довелося вирішувати: повернутися у батьківський будинок або вийти заміж. Але Марія вже дала обіцянку Богу, що назавжди залишиться Дівою. І священнослужителі, які виховували її, віддали Марію вісімдесятирічному

Йосифу, що був її родичем. Після заручин вона жила у будинку Йосифа чистою та непорочною (невинною, незайманою), і, так само як у храмі, вела господарство та проводила час у молитвах. Через чотири місяці заміжнього життя до Марії явився архангел Гавриїл, який повідомив її

Мозаїка «Благовіщення» (XI ст.) у церкві Софії Київській (Київ).

благу вість про те, що з усіх земних жінок Марію вибрано бути матір'ю Сина Божого — Спасителя людей від гріхів земних. Прихід ангела до Марії описано у Біблії євангелистом Лукою: «Радуйся Благодатна!», — сказав Гавриїл. — Господь з Тобою! Благословенна Ти між жінками, Раба Господня!». Марія ж відповіла: «Хай буде мені за словами твоїми». На тому місці, де Марія зустрілась з Гавриїлом, зведено храм, куди мільйони паломників з усього світу приїжджають, щоб побачити це святе та священне для християн усього світу місце.

У давні часи це було свято відвернення небезпеки від людини. Людина прагнула захиститися від негативного впливу ранньовесняного рубіжного часу та мати захист на весь рік.

На Благовіщення спостерігали за погодою та зіставляли побачене з порою року, що і є підтвердженням світо творчих мотивів. Так, яка погода зранку у цей день, такі й кліматичні умови будуть навесні, обідня пора визначає погоду на літо, а вечірня — на осінь. Тобто, це свято вказує на погоду й урожай на весь рік: «яке за погідне Благовіщення, такий буде за погідний цілий рік: як тепло, то літо буде сухе і добрі сінокоси». На Буковині на Благовіщення передбачався цілий комплекс ритуальних дій з яйцем, на основі яких робили прогностичні оцінки. Наприклад, поширена обрядодія класти надворі яйце на ніч, а вранці по тому, чи воно трісне, визначати врожайність на рік. В українців рівнинної зони Буковини (як у с. Митків, Буковина-Заставнівщина) інша обрядодія з визначення врожаю на рік, де

речовим еквівалентом служить не яйце, а збіжжя (*зерно хлібних злаків*, — ред.). Посудину зі збіжжям виставляли ввечері на вулицю, а вранці дивилися, чи відмокло збіжжя. Рік буде урожайним, якщо збіжжя набрякло.

Існували ще й інші прикмети:

— якщо на Благовіщення дівчина знайде квітучий первоцвіт, то цього року вийде заміж;

— якщо дівчина хоче стати гарнішою, то повинна налити в миску холодної води, покласти у воду квітку і вмитися цією водою;

— не можна у цей день давати щось від себе або з хати; вважалось, що це призведе до втрат;

— якщо задумати бажання на свято, то воно обов'язково збудеться;

— від Введення до Благовіщення землю не можна обробляти (треба дати землі відпочити);

— яйце, знесене куркою на Благовіщення, не можна ставити під курку для розплоду;

— яка погода на Благовіщення, така й на Великдень; але якщо на Благовіщення дуже тепло, то Великдень буде холодним;

— якщо на Благовіщення сонце сходить на чистому небі, то весна буде рання; якщо ж воно виходить з-за хмар в обід — пізньою;

— якщо на небі не видно жодної ластівки, то весна буде холодною і пізньою;

— якщо на Благовіщення сніжить, то літо буде неврожайним;

— якщо вдень і ввечері на Благовіщення гроза, то рік буде врожайним на горіхи.

На Благовіщення серед буковинців є звичай давати яйці «за простибіг» (*задарма, як милостиню* — ред.), а хто має вівці, то стриже вовну й дає їй за здоров'я худоби. Сучасна етнологічна наука про дарування «за поману» пов'язує з віруваннями у можливість передавання (чи отримання) блага разом з предметами, що передаються. Такі вірування характерні саме для весняного періоду календарного року. (*«Помана» — це калач, який дають разом зі свічкою/хустиною/носовичком якійсь людині на спомин про померлого*, — ред.)

На Буковині також кажуть, що на Благовіщення птах гнізда не в'є, дівка косу не плете. Це вірування засвідчує тотальну несприятливість дня Благовіщення. Людина прагнула захиститись від негативного впливу рубіжного ранньовесняного часу. Одним із таких засобів і є піст, що на Благовіщення в українців «суворий» — можна їсти тільки рибу, а молочні й м'ясні продукти забороняється. У цей день заборонено також їсти «скоромне в говіння», пити ввечері воду, прясти, шити та запалювати світло, палити вогонь і взагалі

працювати. У деяких місцевостях вважають, що вранці на Благовіщення нічого не можна їсти, аж поки не прийдуть з церкви та не скуштують благовіщенської освяченої солі й води. Але особливо цікаве повір'я, за яким у той день, на який припало Благовіщення, потрібно щотижня постити певну кількість разів. Наприклад, якщо свято в понеділок, то треба дев'ять (у крайньому випадку — сім) наступних понеділів «відпостити», і це називають «Круглий тиждень» (с. Долішній Шепіт, Вижниччина).

Один з найвідоміших і поширених звичаїв свята — це прогрівання солі. Сіль, прогріта (або висмажена) у цей день, має чудодійні властивості виліковувати найважчі хвороби. Її ховають далі від очей і вважають, що протягом року вона вбирає у себе всі негаразди, негативні емоції людей, які живуть у хаті, запобігає сваркам. Її дають з'їсти людині, яка захворіла. На наступний рік на Благовіщення цю сіль спалюють на вогнищі або у печі, знищуючи так нещастя та погані згадки про минулий рік.

На буковинській Гуцульщині існувало повір'я, що на Благовіщення, як і на Введення, відьми мають більшу здатність зашкодити худобі — «відбирати молоко». Щоб уберегтися від цього, худобу обкурювали зіллям, малювали хрести на чолі, хребті, вим'ї, а також над дверима. Вдосвіта на Благовіщення худобу добре годували сіном, яке було у хаті ще від Святої вечері. Також існував звичай, що на Благовіщення не одягають нових речей, оскільки ці речі можуть стати поганими, привернуть до себе неприємності.

Священнослужителі православної церкви у цей день одягають одяг голубого кольору — саме цей колір є символом Богородиці. Під час Благовіщення в соборах і церквах після служби випускають на волю птахів із кліток, нагадуючи цим про те, що кожне творіння Боже вільне. Вранці в церквах відбуваються великі богослужіння, під час яких святять проскури. Їх використовують як ліки для хворих, дехто закопує в землю, щоб град не нищив посіви. Також розтерту на порошок проскурку пасічники додають до весняного підкорму бджолам, щоб добре роїлися.

У цей день заведено йти до церкви на службу Богу, здійснювати паломництво до святих місць, торкатися до святих мощей. Але треба пам'ятати, що думки людини та її душа мають бути чистими, як були вони чисті у Діви Марії, що прийняла Благословення Боже.

Кожолянко Олександр,
етнолог, доктор історичних наук.

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ РІДНОЇ МОВИ 2018: СВЯТКУВАННЯ ДЕРЖАВНОСТІ

1-го березня 2018-го р. в штаб-квартирі ООН відбулося засідання, присвячене Міжнародному Дню Рідної Мови. Вперше в історії з трибуни штаб-квартири ООН зачитали Четвертий Універсал, Акт Української Центральної Ради 1918-го р., що проголошував незалежність Української Народної Республіки.

Вже четвертий рік поспіль, від початку російської агресії, Україна відзначає День Української Мови в ООН. Ось і тепер на свято зібралися провідники та культурні діячі українського й кримськотатарського народів, науковці, освітяни. Також з привітаннями завітали представники дипломатичних місій різних країн. Засідання відкрив Андрій Добрянський, директор з комунікації та засобів масової інформації УККА. Він привітав присутніх, представив доповідачів, подякував усім учасникам і гостям, які прийшли вшанувати українську мову. Наголосив, що сьогодні делегація України зібралася разом з представниками корінних кримських татар в ознаменування проголошення державних декларацій про суверенітет своїх республік. Виказав впевненість, що якби ООН існувала в той бурхливий період, були б упереджені багато трагічних сторінок нашої історії.

Опісля Андрій Добрянський на правах голови запросив до слова Постійного Представника України при ООН Володимира Єльченка.

Зліва: учасники засідання Ока Грицак (референка суспільної опіки СУА), Маріяна Заяць (голова СУА), Марія Андрійович (вільна членка екзекутиви СУА), Надія Бурмака (125-й Відділ), Дана Жукотанська (125-й Відділ), Марта Кебало (64-й Відділ), Софійка Зелик (64-й Відділ).

Віддаючи шану подіям 1917 — 1921-х рр., В. Єльченко підкреслив, що завдяки їм уперше українські землі було об'єднано і створено

незалежну національну державу. Сучасна Україна успадкувала від УНР демократичні принципи державного будівництва; перший парламент і перший уряд; державні символи: національний герб, гімн і прапор, дипломатичну службу.

Протягом століть Російська імперія намагалася знищити Україну, найперше через позбавлення рідної мови. Промовець констатував, що сьогодні ми, подібно українцям сто років тому, продовжуємо боротьбу за наше минуле, сьогодення та майбутнє, за нашу землю і за нашу мову. Та яким би парадоксальним це не видавалося, але саме російська агресія проти України прискорила процес створення патріотично свідомої сучасної політичної нації.

В. Єльченко наголосив, що сьогодні ми разом з кримськими татарами, які після того, як пережили депортацію у минулому столітті, у 2014-му р. знову змушені були покинути свою Батьківщину, подаємо чіткий сигнал усій міжнародній спільноті: і через 100 років Україна залишається єдиною, сильною і суверенною. Закликом любити і цінувати нашу рідну мову Постійний Представник України при ООН Володимир Єльченко завершив свій виступ.

*Виступ
Зульфїре
Асановї.*

Головуючий надав слово визнаній майстрині кримськотатарського художнього мистецтва Зульфїре Асановїй. Доповідачка розказала про утиски та обмеження мови її народу в Криму і нагадала присутнім історію створення під проводом видатного політичного діяча Номана Челебиджихана у 1917-му р. Кримської Народної Республіки.

Челебиджихан вітав утворення Української Народної Республіки, схвалював її політичні реформи і підтримував зв'язки з

Українською Центральною Радою. Доля Кримської Народної Республіки, аналогічно як і доля Української Народної Республіки, закінчилася трагічно. 23-го лютого 1918-го р. перший голова уряду проголошеної в 1917-му р. Кримської Народної Республіки був розстріляний матросами-більшовиками, а його тіло викинуто в Чорне море.

На закінчення Зульфіре Асанова натхненно прочитала вірш Номана Челебиджихана «Я поклявся!», який у 1991-му р. затверджений Курултаєм як Гімн кримськотатарського народу.

Урочистості події додав квартет бандуристів «Шаблі Кобзарів», створений при Філадельфійській українській школі (НУРШ). Юні виконавці виконали пісні «На високій дуже кручі», «Взяв би я бандуру» та «Кобзарі». Керівник квартету Галина Боднар — дипломований фахівець з 29-річним досвідом навчання вокалу. Квартет створений влітку 2016-го р., але за ці неповні два роки колектив досяг значних успіхів, і вже неодноразово запрошувався на благодійні концерти, свята. Хлопці мають тверді наміри вдосконалювати хист і вміння, щоб доносити світові красу і велич української пісні.

Юних бандуристів змінив біля мікрофона професор Юрій Шевчук, викладач української мови в Колумбійському університеті. Його виступ був присвячений аналізу шляхів розвитку національних мов у колишніх радянських колоніях, розгляду чинників, які призвели українську мову до нинішнього стану, та визначення стратегії виведення мови зі статусу другорядної в титульну не на папері, а в повсякденному житті країни. Минуло чотири роки з моменту краху маріонеткового режиму Януковича, але сутєвих змін у, по суті, колоніальному статусі української мови на власній території, не відбулося. Резюмуючи свій виступ, учений наголосив, що і українська, і кримськотатарська мова, у якої сьогодні немає дому, окрім території України, потребують надійної підтримки українського уряду. Їх виживання, поширення в усі сфери життя та безпечне майбутнє є неодмінною умовою національного суверенітету України.

Дитячий хор «Молода Думка» привітав присутніх піснею «Діти Землі». Зібрані у один колектив у жовтні 2017-го р., музично обдаровані голосисті діти під керівництвом талановитих наставників Василя Гречинського (керівник), Ольги Курило (хормайстер), Степана Демочко (концертмайстер) за, здавалось би,

такий короткий проміжок часу встигли створити достойну аплудисментів концертну програму. «Молода Думка» — це та зміна, яка, за задумом В. Гречинського, має з часом гідно влитися у дорослий колектив.

Для проголошення тексту Четвертого Універсалу був запрошений Член Головної Управи Організації Оборони Чотирьох Свобід України, Член Українського Конгресового Комітету Америки і Співки Української Молоді Америки Ігор Дябога. Промовець зауважив, що втрата надій на створення демократичної федеративної Росії, в якій би Україна стала повноправною, рівною серед рівних, республікою, очевидна ворожа політика російського керівництва щодо України та загроза навали більшовиків розвіяли ілюзії у більшості членів УЦР, і вони нарешті перейшли на позиції самостійного становлення України. 9-го (22-го) січня 1918-го р. Центральна Рада прийняла IV Універсал. УНР проголошувалася цілком незалежною, вільною, суверенною державою.

Післямова

Красти можна по-різному. Хтось цупить торби, хтось злодіює гроші, а дехто загляда хижим оком, як би «присусідити» чужі землі. І якщо їм не по зубах навіть зі зброєю відкромсати/відшматувати територію, вони починають свою злодійську справу з грабунку історії. Донька Ярослава Мудрого, королева Франції Анна, оголошується «русской княжной Анной». Престольним київським князям приписують російське походження. Заборона та обмеження української і татарської мови в анексованому Криму — це теж крадіжка.

5-го січня 2018-го р. на офіційному сайті ООН у російськомовній версії з'явилася інформація, що українська мова походить від російської, ще й сформувалася набагато пізніше російської та білоруської. За протестом депутата Верховної Ради Андрія Тетерука ООН видалила цей «шедевр русскої мислі».

Геніальна Ліна Костенко сказала: «*Нації вмирають не від інфаркту. Спочатку їм відбирає мову*».

Складності, з якими проходить становлення української мови, залишають актуальними і тепер. Слова з IV Універсалу «...всіх громадян самостійної Української Народної Республіки кличемо непохитно стояти на сторожі добутої волі та прав нашого народу і всіма силами боронити свою долю від усіх ворогів» так само злободенні, як і 100 років тому.

Надія Бурмака,
членка 125-го Відділу СУА.

This month I would like to share with our readers some of the highlights of the assignments recently taken on by members of the UNWLA Executive Board. Each of us has her own designated responsibilities, but we also interact with our branches and regional councils as well as with other organizations, underscoring the fact that the UNWLA is a community organization in a viable, lively diaspora and attempts to be a participant within it.

February 2, 10, and 23, 2018. I participated in a series of conference calls with the President of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, Orysia Sushko, and other members of the organizing committee in preparation for the celebration of the 70th anniversary of the WFUWO. (Please see announcement about this on page 9 of the March issue of *Our Life*.) The other members of the organizing committee are Olya Danyliak (WFUWO VP), Darcia Moskaluk Rutkay, Marta Kichorowska-Kebalo, and Iryna Kurowyckyj (UNWLA Honorary President). The celebration will be held in the city of WFUWO's birth, Philadelphia, Pa., in October of this year.

February 14, 2018. Nadia Nynka, VP of Public Relations, participated in a conference call of the US Committee for Ukrainian Holodomor-Genocide Awareness (of which the UNWLA is a member.) Many relevant topics were discussed, particularly regarding outreach events to bring international awareness to the 85th anniversary of the Holodomor. May 2 has been designated Holodomor Advocacy Day, and Ukrainians will be urged to contact their local legislatures to sign proclamations/resolutions regarding the Holodomor. Ukrainian groups are also encouraged to attend such events, take photographs, and send articles to local newspapers. Nadia will be forwarding instructions to our membership as more information becomes available.

February 25, 2018. As UNWLA president, I attended the quarterly Ukrainian Museum Board of Trustees meeting. Topics such as planning for future exhibits and ongoing administrative and plant

issues were discussed. The much anticipated opening of the Yaroslava Surmach Mills retrospective exhibit on March 4 was summarized. This is an exhibition of Mills' wide-ranging work, showcasing more than eighty exponents including glass paintings, etchings, icons, books, a selection of the artist's *pysanky*, card reproductions of numerous glass paintings, and drawings.

February 28, 2018. The UNWLA Website Committee meeting was held via conference call. In my capacity as UNWLA president, I participated in the call along with Lida Jachnycky (First VP) and Maria Andriyovych (Officer at Large). These members of the Executive Board, along with Nadia Nynka (VP of Public Relations) are an integral part of the committee and its current focus on the format, text and pictures for the new website's content.

March 1, 2018. The United Nations' International Mother Language Day observance. This year, the Ukrainian event related to this observance was organized by the Ukrainian Mission to the UN in conjunction with the anniversary celebration of Ukraine's declaration of sovereignty in 1917–1918. The printed handout noted that "languages are the most powerful instruments of preserving and developing our tangible and intangible heritage." The program was divided into historical and cultural portions, and I attended along with Mariya Andriyovych. (Please see article on p. 6)

March 3, 2018. Andrij Sadovyi, the Mayor of Lviv, Ukraine, visited the Ukrainian Museum on the evening of March 3. Members of the Ukrainian community were invited to meet the mayor during this visit, and I attended as UNWLA president because the mayor has always supported the UNWLA projects in Ukraine and I had previously met with him several times, both in Ukraine and in New York City. Mayor Sadovyi is a donor and supporter of the Ukrainian Catholic University and Dzherelo Children's Rehabilitation Centre, both of which the UNWLA also works with. He shared his thoughts about the state of "his" city, future plans for Lviv, the current status of Ukraine in general and its political and economic prospects. An audience member asked Mayor Sadovyi whether he has any plans to run for the President of Ukraine in the 2019 elections. As is customary with most politicians, the mayor skirted the question.

March 4, 2018. The Chicago Regional Council and newly organized Branch 141 paid tribute to the "Heavenly Hundred" on this Sunday. The event was very well attended, and many representatives from other community organizations supported

the effort in remembering the tragic events that occurred at Kyiv's Maidan more than four years ago. Chrystia Boyko, UNWLA membership VP, presented greetings from the UNWLA Executive Board. Additional information is available at <http://www.chasipodii.net/article/20416/>.

March 5, 2018. Chrystia Boyko joined an informal gathering of Branch 140 members. The UNWLA membership VP shared organizational and administrative policies and procedures with this group of attentive and dedicated new members of the UNWLA, and the entire UNWLA Executive Board is looking forward to working with these dynamic women and their Regional Council.

March 9, 2018. Public relations VP Nadia Nynka attended the annual meeting of Branch 134 in Whippany, N.J., and shared current social welfare information with branch members. Each and every UNWLA branch has its own focus based on membership interest, and it is this cohesiveness that

makes a branch successful. Annual elections were held and Kaya Nynka and Oksana Mulyk remain co-presidents.

March 14, 2018. The UNWLA Executive Board held its monthly meeting via conference call. All members of the Executive Board participated. As the organization has many ongoing projects, there were many issues to be discussed and many decisions to make. This monthly column is an excellent method to keep members informed, and we invite you to continue reading it.

The Easter season is a time for renewal of spirit, a time for hope, a time for rekindling our faith and rejoicing in the Resurrection of Our Lord.

Let us do so while reaching out to our loved ones.

Christ has risen! He has risen indeed!

Remembering Chernobyl: A Story about Assistance via Byzantium

by Marianna Szczawinsky Crans

Historic Attire Fashion Show

Ever since becoming a member of the UNWLA, I have enjoyed reading stories in *Our Life* about the events, projects and activities shared by other branches because these have become a good source of inspiration and ideas for me and my branch. Having become the unofficial “article writer” of

Branch 95 (Mid Hudson Region, N.Y.) over the past few years, I often wished that I had started writing articles about our activities a lot sooner. So when I saw the invitation from the editor in the February issue for articles to commemorate the Chernobyl disaster, I was delighted. This was an

opportunity to recount my fondest memories about a major project our branch undertook shortly after the disaster occurred: a project aimed at alleviating the suffering of the victims of this horrific event.

At the time, our branch president was Marianna Zajac (now our national president). It was she, along with another branch founding member, history, arts, and cultural expert and Branch Public Relations chair, Lesya Orlan, who encouraged our branch to sponsor a Medieval Banquet to raise money for the Children of Chernobyl Fund! Both of these women were dynamic powerhouses and fearless thinkers who inspired and motivated us despite our initial fear of the enormity of this project. Once we realized the depth and breadth of their combined connections to the Ukrainian Museum and throughout UNWLA, we committed ourselves to this noble endeavor. And it was thus that on a Sunday in October of 1997 we hosted a spectacular Byzantine Medieval Banquet, a Fashion Show, a Ukrainian Dance performance, and a silent auction at an event we titled “Echoes of Byzantium.”

It was amazing to see how such a huge project came together with the help of the UNWLA and the community. When we solicited assistance from potential sponsors for this humanitarian event, the responses were overwhelming. We were encouraged and supported by many Ukrainian and non-Ukrainian businesses as well as by private individuals, whose generosity allowed us to make our event even better than we had anticipated. There were some interesting twists and turns along the way. For example, when Ms. Zajac approached our local newspaper editor for a sponsorship, she was pleasantly surprised to see a lovely large pysanka on his desk, a visually undeniable clue that he was Ukrainian! He was indeed and was so supportive of the idea of our fundraiser that he agreed not only to cover the event, he also reserved an entire banquet table for himself, his family and his staff! Other surprises followed in connection with the banquet; we had requested that all dinner reservations be made by the day of event and were amazed and delighted that we were completely sold out long before the event!

The owners and staff of the local hotel where the event was to be held were happy to help create the ambiance of a Medieval Banquet by allowing us to erect a raised draped dais at the front of the room with life-sized painted murals of a Byzantine Chorus taken from one of Lesya’s Ukrainian art history books. The staff helped us set up the tables to resemble the layout of a castle banquet hall; there would be only candelabras for lighting, and

food and dishes typical of Medieval Ukraine would be served in pottery bowls or on metal plates; beverages would be served in goblets or tankards, and few utensils (essentially only those used in medieval times) would be provided to diners. (In other words, guests would be served banquet style finger food with huge napkins!)

In the hallway outside the banquet room, we had displays on Ukraine, on historical regional attire, on Chernobyl. Also on display were two donated pieces of art that were designated for a silent auction for the fundraiser. The first of these framed pieces was a black and white etching of a Medieval Castle perched on a rocky mount. The work was entitled “Of Knights Remembered” and was created by the late Patricia Muiccio, a talented artist. The second piece was a watercolor of Kyiv’s renowned and beloved St. Sophia’s Church seen through the branches of flowering chestnut trees. Entitled “St Sophia’s at Sunset,” the painting was created by the author of this article.

Our continued good fortune made it possible for us to rent a collection of Ukrainian Historical Attire, diligently researched and beautifully recreated by Branch 64. Members of our branch and young girls from a local college donned these costumes and served as models for our Historical Ukrainian Fashion Show. One Branch member and a “Branch Husband” dressed in attire designed for Princess Olga and Prince Volodymyr as part of the collection, and became the “Hosts of the Evening,” making a royal entrance at the beginning of the event and offering the traditional welcome of bread and salt.

Part of our endeavor was to create a booklet detailing who we are as UNWLA members, the facts of the Chernobyl disaster, our reasons for organizing and hosting the event, descriptions of the individual costumes in the Historical Attire Collection, the evening’s agenda, the various dances performed by Ukrainian dancers, bios of artists who had created the donated artwork, and a list of the sponsors who had so generously supported the event.

After the dinner, a slide presentation courtesy of Dr. Ihor Sawchuk, an assistant professor at Columbia University, illustrated the devastation caused by the explosion of Chernobyl and the resulting health issues that it caused. The presentation was narrated by Branch 95 president Marianna Zajac; the combination of images and narrative highlighted the compelling reason for our fundraiser.

The Banquet Booklet

Following the slide show was the Historical Attire Fashion Show, which opened with our royal 10th century Prince Volodymyr and Princess Olha taking their bows. This was followed by a lovely and detailed procession of 15 other historical costumes from various ancient times (3rd century BC and 6th Century AD), from various regions (Kyiv, Volhyn, Galicia, Poltava) illustrating differing life status (commoner, royalty, Kozak, Hetman and nobility) from the 12th, 17th and 18th centuries.

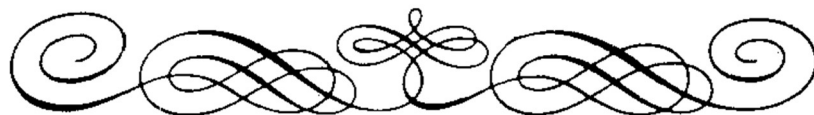
After a brief intermission, we enjoyed a crescendo of sound and a flurry of motion provided by the amazing Voloshky Ukrainian Dance Ensemble of Philadelphia who had graciously agreed to perform at our event. These professional dancers wowed the audience with lively and colorful performances of a variety of regional dances in native attire, ending with the spectacular, energy-filled Hopak to thunderous applause.

Voloshky dancing the Hopak

The evening ended with the silent auction of the two original art pieces, which were happily received by their new owners. We were praised for the quality of the event by guests who thoroughly enjoyed the evening, and an article about the event was featured on the front page of the local newspaper as “a uniquely cultural humanitarian event,” thanks to our new editor friend. We members of Branch 95 were riding an emotional high on pulling off such a detailed and significant project for such a worthy cause! It felt so good! That evening we raised well above our initial goal of \$5,000. The proceeds were placed in the UNWLA Chernobyl Fund and were used to provide medical aid to the soldiers who had helped with the clean-up and were then afflicted with various medical problems themselves, as well as to the local victims, especially the children, dealing with the deadly health effects of the nuclear disaster.

It sometimes takes courage to execute a bold venture and to be pushed out of our comfort zone. But such ventures help us discover what we are capable of. And if presented for the right reasons, others will take notice and will recognize that they are seeing and experiencing something worthwhile. In doing so, they often become willing to participate in the endeavor or help out in other ways. Compassion is one of humanity’s most compelling traits, a trait that I pray we never lose.

Remembering Chernobyl: Those Who Made a Difference

by Anna Krawczuk, UNWLA Honorary President

Oblast Children's Specialized Hospital in Lviv. Left to right: Lidia Czernyk, Director Dr. O. Myndiuk, and Dr. A. Petrukh. The man in the photograph is Wolodymyr Hordynsky, PhD, from New Jersey, who trained oblast hospital lab technicians how to use the equipment donated by the UNWLA.

In 1990, together with Nadia Matkiwsky of the Children of Chernobyl Relief Fund (CCRF) and others, Lidia Czernyk, UNWLA National Social Welfare Standing Committee Chair, traveled to Ukraine. Their journey included a visit to Chernobyl. This unforgettable trip was instrumental in determining and formalizing future activities that were undertaken to help the sick children impacted by the nuclear fallout who needed medical

care. Lidia Czernyk's visit prompted the UNWLA's decision to purchase medical equipment for two hospitals and a Children's Sanatorium Dzerelo in Truskavets. Four years later this plan was realized.

Lidia focused her energy on fundraising, and UNWLA membership responded by organizing fund raising nationwide. As a result, we were able to donate laboratory equipment, including blood analyzers, to the Oblast Children's Specialized Hospital in Lviv and, together with CCRF, the UNWLA sent an MRI to Kyiv Emergency Hospital where nuclear radiation victims had priority for examination, especially children from the Chernobyl region.

In 1994, Lidia Czernyk embarked on a second trip to Ukraine, a visit that included Kyiv, Chernobyl, and Lviv together with then UNWLA President Anna Krawczuk and CCRF members. It was during this trip that an MRI was delivered to Kyiv. UNWLA members received permission to visit Chernobyl for a limited time. It was enough time to meet with residents of Opachichi who had returned to their homes and to visit a children's home nearby.

Detailed information about these events was reported on the pages of *Our Life* and in UNWLA Convention books (1993 and 1996).

Our Cover Artist

Yaroslava Surmach Mills was born in New York in 1925 to parents who were part of the first great immigration from Ukraine to the United States. Immersed in Ukrainian culture as a child, which was reinforced by her family's activism and proprietorship of Surma Book & Music Co. in New York City, she attended Cooper Union Art College and graduated with an art degree. She illustrated children's magazines, then began working with reverse glass painting, creating works that were exhibited and often reproduced in greeting cards for which she became famous. Her work was widely published, including the 1964 edition of the Ukrainian folktale *The Mitten*, which she worked on with Alvin Tresselt. She was also the editor/art director for the children's magazine *Humpty Dumpty*. Among her other works were stained glass windows she created for St. Demetrius Catholic Church in Toronto and the glass entrance doors of the New York Senate Building. The artist died in Denver, Colorado, in 2008. Her work is on exhibit at the Ukrainian Museum.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій
(1948 – 2018)

Готель «Адельфія».

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій була заснована 12 – 13-го листопада 1948-го р. Світовим Конгресом Українського Жіноцтва, який відбувся у Філадельфії в історичному готелі «Адельфія», що на перехресті *Chestnut стріт* і 13-ї вулиці (1229 Chestnut Street).

У своє **70-ліття** СФУЖО повертається до місця народження на XI Конгрес, який відбудеться **27 – 29-го жовтня 2018-го р.** в готелі Four Points by Sheraton Philadelphia Airport (недалеко від летовища, щоб було зручно делегаткам, які прилетять з тих далеких країн, куди сягає СФУЖівська мережа!)

Знімка з конгресової книжки 1948-20 р.

70 років тому...

Після закінчення Другої світової війни у грудні 1947-го р. на зборах Головної Управи СУА вирішено скликати конгрес українських жінок. У відповідь Об'єднання Українських Жінок (ОУЖ) на Еміграції (в повоєнній Німеччині) запропонувало зібрати українських жінок з усіх сторін, куди українців занесла доля – з США, Канади, країн Південної Америки, Австралії та Європи. Так ОУЖ долучилося до планування Світового Конгресу Українського Жіноцтва (СКУЖ). СУА створив Конгресовий Комітет, до якого увійшли представниці СУА (переважно з Філадельфії, де тоді була Централь СУА) і до якого були запрошені також представники інших українських жіночих організацій та визначні й знані члени української спільноти.

Головою було обрано голову СУА *Олену Лотоцьку*, а її заступницею – *Анну Бодак* (СУА). Секретарями були *Ольга Струк* і *Юлія Летнавчин*. Утворилися та почали працювати такі секції (підкомітети): преси та реклами (очолила *Антоніна Кульчицька*); рефератів і резолюцій (очолила *Олена Штогрин*); фінансів (очолила *Павлина Панамаренко*); редакції (очолила інж. *Стефанія Пушкар*); репрезентації (очолила *Іванна Бенцаль*); реєстрації (очолила *Стефаня Вовчок*); імпрезова (очолила *Марія Хомин*).

Конгресовий комітет XI Конгресу та бенкету з нагоди 70-ліття СФУЖО починає свою роботу та буде звітувати Вам щомісяця. До зустрічі!

За Конгресовий Комітет 2018 –
Марта Кебало.

ОСІННІЙ СЕМЕСТР «ЖІНОЧОГО ЛЕКТОРІЮ» В УКУ 2017-2018 навчальний рік

В осінньому семестрі 2017 — 2018-го навчального року відбувся курс «Сучасна війна очима жінок», який на основі результатів дослідницького проекту з усної історії *In Memory of Maria Kyzyk Research Project in Oral History: Ukrainian Women in the Military Conflict in Eastern Ukraine (2014-2016)* розробила лекторка програми жіночих студій в УКУ, кандидат історичних наук Тетяна Лапан.

Тема участі жінок у бойових діях на Сході України, без сумніву, є актуальною. Жінки перебувають в АТО з початку ведення бойових дій і тому проект потрібний. У ньому задокументовано події сучасної історії України через особисті спогади очевидців; проаналізовано, як жінки поряд з чоловіками обороняють державу. Усі жінки-респондентки пережили події «війни у реальності». Вони брали безпосередню участь у боях, обстрілах, перебували на передовій, пізнали почуття страху та біль від втрати рідних людей. У дослідженні розкрито місце і роль жінки під час воєнних дій, жіночий внесок у розробку практик виживання в екстремальних воєнних умовах. Жінки не лише залишаються живими на війні, вони допомагають вижити іншим, в першу чергу, дотримуючись певних правил і дисципліни. Жінки мужньо, дисципліновано, стійко та професійно підійшли до участі у бойових діях. Ми намагалися зафіксувати якомога більше «свіжих» спогадів жінок про пережиті події. У процесі інтерв'ювання з'ясовано мотивацію участі жінок у бойових діях. Причини участі жінок в АТО є надзвичайно різні: патріотично-ідейні переконання, особисті (сімейні, родинні), економічні, службово-професійні. Різним і не завжди позитивним є ставлення найближчого оточення (родина, друзі) до виїзду жінок в АТО. Вже на цьому етапі відбувається певний тиск на жінку, щоб відмовити її від служби в АТО. Серед опитаних у проекті є кілька жінок, які пройшли вже не одну ротацию на Сході України. Усі інтерв'ю відбувалися на мирній території України, після повернення жінок із зони АТО. Опитування охопило значну частину регіонів країни. Саме інтерв'ювання дає можливість жінкам, учасницям бойових дій, покращити свій психологічний стан, відчути свою важливість і потрібність у суспільстві.

Особливість проекту *In Memory of Lesya*

Kyzyk Research Project in Oral History: Ukrainian Women in the Military Conflict in Eastern Ukraine (2014-2016) полягала у біографічному інтерв'юванні учасниць бойових дій. За допомогою біографічного інтерв'ювання ми отримали можливість проаналізувати шлях жінки у дихотомічному зв'язку миру і війни; воєнних подій і повернення до мирного життя. Інтерв'ю включало кілька ключових блоків запитань: дитинство; юність; професійна діяльність у мирний час; родина, сім'я; події Революції Гідності; війна; причини, мотивація участі респондента у воєнних подіях; перебування на лінії ведення бойових дій; воєнне повсякдення; повернення з АТО; адаптація до мирних умов життя; особистий аналіз воєнних подій. Біографічне інтерв'ю дає можливість здійснити, у першу чергу, самоаналіз для респондентки. По-друге, саморефлексію, яка включає роздуми над своїми діями, вчинками. По-третє, самопрезентацію жінкою себе в розповіді.

Станом на сьогодні записано 42 інтерв'ю, серед яких ми виділяємо дві найбільші підгрупи – жінки, які мали військовий досвід до подій революції-війни, і жінки-цивільні, мирні особи, які ніколи не перебували на військовій службі (ті, хто взяв у руки зброю вперше з початком військових дій в Україні). Першочергове завдання проекту полягало у тому, щоб вказати на широке коло учасниць антитерористичної операції. У зоні АТО перебувають не лише жінки-військові чи військові жінки-медики. Значною є група опитаних жінок-добробаток, а найбільшу частину опитаних становлять волонтери. Серед волонтерів виділимо групу, в першу чергу, цивільних медиків, які організували Першу медичну роту, групу «Білі берети», групу «Т-Гелпери», госпітальєри. Групи жінок, які були охоплені проектом, не є сталими, а такими, що постійно змінюються. Для прикладу, відбувається збільшення кількості військових жінок-контрактниць, і, навпаки, кількість жінок-добровольців і жінок-волонтерів зменшується. Це зумовлено цілою низкою причин, серед яких, найперше, соціально-економічна ситуація в країні та зміна матеріального забезпечення армії. Для прикладу, жінки-волонтери стають медиками-інструкторами, бо на передовій потрібний медичний персонал. Цивільні жінки-медики чи жінки-добробатки

стають контрактницями ЗСУ або Національної гвардії.

Одне з основних завдань проекту полягало у тому, щоб показати, яка достатньо велика кількість жінок причетна до подій війни на Сході України. І ця група жінок в Україні неухильно зростає.

Інформація, яку отримали дослідниці проекту, лягла в основу нового курсу, який вперше апробовано на території України в УКУ. Проектна діяльність закінчилася у 2016-му р. Попередні результати були оприлюднені 14-го грудня 2016-го р. А вже у 2017 – 2018-му навчальному році студенти УКУ отримали можливість «подивитися очима жінки – учасниці подій» на збройний конфлікт на Сході України. Тому навчальний курс виявився цікавим та актуальним. Ще одна особливість курсу полягала у тому, що студенти протягом кількох занять отримували можливість досвіду брати інтерв'ю в однієї з учасниць воєнних подій. На заняттях запис інтерв'ю здійснювала викладач разом з однією з респонденток – студенткою-магістранткою 6-го курсу Іриною Косовською. Студенти мали можливість почути біографічну розповідь респондентки. Вони також отримали нагоду одразу коментувати, ставити запитання, що стосувалися не лише розповіді, але й методичної частини роботи інтерв'юера. У завершальній частині курсу студенти-магістри самостійно записали інтерв'ю з жінками-учасницями бойових дій. Курс включав: підготовку та проведення інтерв'ю (з обов'язковим оформленням усієї

необхідної супровідної документації та подальшим транскрибуванням записаних інтерв'ю), аналіз усних історій, презентацію результатів проведеного дослідження.

Курс був спрямований на оволодіння не лише теоретичними знаннями, але й практичними навичками сучасної усно-історичної практики у жіночих студіях. Він складався з двох основних частин: методологічної та методичної. Методологічна частина скерована на вивчення основ теорії та методології жіночої усної історії, а методична – на практичне засвоєння вивченого матеріалу. Принциповою основою методичної частини є самостійна робота студента із проведення, систематизації, розшифрування та аналізу індивідуального поглибленого інтерв'ю. Кожний студент здійснив презентацію проведеного інтерв'ю та виконаного аналізу. Під час проведення та оцінювання кожного з навчальних завдань велика увага приділялася зворотному зв'язку, завдяки якому студенти отримали детальний аналіз допущених помилок або неточностей.

Відтак, актуальна тема наукового дослідницького проекту активно впроваджена в академічне навчання. Студенти не лише отримали можливість почути «голос жінок» – респонденток проекту, але й долучитися самостійно до наукового дослідження.

Тетяна Лапан,
кандидат історичних наук, лекторка
програми жіночих студій в УКУ.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Марія Хамар.

Святковий ювілей української патріотки

У Львівській Лізі Українських Жінок особливо святково завершили цикл Різдвяних Свят. Відбулося це з ініціативи вельми активної членкині ЛУЖ Марії Хамар. Знаменно, що вона велінням долі народилася в час відлуння Різдва Христового, а в цьому 2018-му р. виповнилося 80 літ від її народження. З ласки Божої п. Марія залишається активною, творчою й ініціативною, і тому хочеться познайомити з нею та її діяльністю ширше коло українців.

Марія Голяш-Хамар народилася 27-го січня 1938-го р. в с. Бишки Козівського району Тернопільської обл. в родині сільського коваля Івана Голяша і Ганни з дому Гайдук. Село Бишки відзначалося високою національною свідомістю мешканців, що спричинило те, що

воно стало мовби «столицею воюючої України». У 1943 – 1945-х рр. у ньому побували шість генералів УПА й УГВР – Роман Шухевич, Дмитро Грицай, Дмитро Маївський, Яків Бусел, Василь Кук, Микола Арсенич та інші члени верховного керівництва ОУН, УПА,

УГВР. У Бишках відбувалися важливі наради, виносилися історичні рішення щодо розгортання національно-визвольної боротьби. У селі було багато криївок, і чимало самовідданих героїв-борців діяли в ньому.

Висока національна свідомість і жертвність задля української справи були притаманні і батькам Марії. Батька Івана Голяша за його патріотичну позицію енкаведисти замордували в 1941-му р., мати Ганна до кінця життя залишалася в жалобі за чоловіком, проте не покинула допомагати українським підпільникам і повстанцям. Традиції дієвого патріотизму сприйняла і Марія.

Марія навчалася у Бишківській семирічній школі, опісля в 1955-му р. закінчила Конохівську середню школу. Поступила до Львівського державного університету ім. Івана Франка на механіко-математичний факультет, який закінчила в 1960-му р.

Працювала вчителем математики в школах Львівщини, згодом – у школах Львова. У середній школі № 70 працювала 40 років. Крім математики викладала трудове навчання, була класним керівником трьох випусків 5 – 11-х класів. У своїй педагогічній праці велику увагу приділяла патріотичному вихованню учнів, організувала поїздки учнів по історичних місцях Львівщини, а також в Берестечко й Київ, в Карпати та на Азовське море.

У 1964-му р. одружилася з інженером Степаном Хамаром, котрий нині відомий як активний член «Просвіти». Виховали синів Олега й Ігоря, мають чотирьох внуків.

Залюблена в українську вишивку і будши сама майстерною вишивальницею, п. Марія збирала старовинні рушники з багатьох областей України, а також з Холмщини. У 2005-му р. створила клас-музей українського рушника в своїй школі № 70. Навчала учнів вишивати та шанувати українські традиції. Дев'яносто зібраних рушників вона передала на зберігання у Бережанський краєзнавчий музей.

З 1989-го р. Марія Хамар – член Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Т. Шевченка. З метою збагачення знання історії України побувала в численних історичних місцях, у багатьох містах і селах України. Переважно здійснювала це в рамках екскурсій, організованих «Просвітою».

З 1993-го р. Марія Хамар – член Національної Спільноти майстрів народного мистецтва України. Мала персональні виставки вишивок у різних локаціях. Також брала участь

у Всеукраїнських виставках і виставках за кордоном (зокрема, у США в 1998-му р.) а також організованих СФУЖО в 2009-му, 2013-му та 2016-му рр.

Від 1995-го р. Марія Хамар є членкинею Всеукраїнської Ліги Українських Жінок. Брала участь у багатьох просвітницько-культурних заходах Ліги, іноді сама ініціювала і проводила такі заходи. Зокрема, 16-го листопада 2014-го р. Організувала в Палаці мистецтв величавий вечір під гаслом «Не сміє бути в нас страху» до 100-літнього ювілею Українського Січового Стрілецтва.

Крім праці в Лізі Українських Жінок, п. Марія ініціює багато добрих справ на рідній Тернопільщині. Була ініціатором і організатором Музею національно-визвольної боротьби ОУН-УПА ім. Я. Бусела (1999), пам'ятника «Борцям за волю України», пам'ятника «Невідомі вояки УПА» (2012) та каплиці Божої Матері (2012) у рідному селі Бишки.

У 1996 – 2008-х рр., як член Львівського обласного товариства «Пошук», брала участь у віднайденні невідомих місць поховання жертв тоталітарного режиму. Через товариство знайшла могилу свого батька, закатованого в 1941-му р. в тюрмі м. Тернополя.

Є членом товариства «Тернопільщина». Подавала статті до журналу «Вісник».

У 2010-му р. видала імпрозантний художній альбом «Мої вишивки для тебе, Україно». Це – яскраве свідчення багатства українського мистецтва і звіт про свою творчість. Разом з тим, це – чудові зразки для наслідування!

У 2017-му р. П. Марія видала книжку «У Бишках на край лісу...» на прославу борців за волю України, яких зустрічала на життєвому шляху, і перед пам'яттю яких схиляється та увіковічує її.

*І наша невтомна ювілярка запросила всіх членкинь Львівської Ліги Українських Жінок на спільне прощання з колядою. З радістю долучилися всі, хто лише зміг. Наші творчі посестри – натхненна шанувальниця поезії **Любов Шумська** та солістка хору «Нескорені» **Ярослава Гунько** – уклали змістовний і зворушливий сценарій, створивши гурт «звіздарів». Довго їй піднесено лунали колядки, віншування й вітання для ювілярки та її вірного друга й соратника **Степана Хамара**. Закінчилося святкування молитвою за Україну та мир у державі.*

Лідія Купчик, Україна.

Р. Горовий (другий справа) та Постійний представник України при ООН В. Єльченко (у центрі) з організаторами виставки Ukraine EXISTS в штаб-квартирі ООН в Нью Йорку.

му «Укropи Донбасу», який показали на різних телеканалах і фестивалях в Україні, а також у Німеччині, Польщі, Туреччині, Іспанії, Франції, Швеції, Англії, Ірландії та США (на виставці Ukraine EXISTS, що експонувалася в ООН і українських громадах, за підтримки української діаспори, зокрема Округу СУА в Нью Джерсі (Віппані), Чикаго та ін.) Його твори — це короткі історії-новели, які пишуться щодня і вбирають в себе прожиті за день, відображають враження від зустрічей, телефонних розмов або спілкування з бійцями чи волонтерами. Від Майдану й до нині в серці автора карбуються епізоди з життя людей, яких не оминула війна на Сході. Почуте і побачене переростає в оповідання-історії з життя бійців, їхніх родин, волонтерів, або у розповіді про допомогу, яка надходить з різних куточків України та з-за кордону. Це окремі невеликі сюжети, що пов'язані болісною для України темою — революцією Гідності та війною на Донбасі. Серед його головних героїв також дружини і діти тих, хто відвоює нашу незалежність зі зброєю в руках. У маленьких історіях — сум, страх, радість, здивування, любов і надія. Вони не стільки про війну, скільки про людей під час війни. Вони про те, що відбувається навколо, і що все разом і є складовою щоденного життя українців нині.

Руслан Горовий

В ТИЛУ

(Із книги «Казки на ніч»)

— Не плач, доню, не треба!
— Та я й не плачу, мамо, уже сил немає ніяких, щоб плакати.
— Воно ж ніби й перемир'я, а там, може, й до повного миру недалеко.
— То тільки слова, мамо, які нічого не вартують. Там і досі гинуть. Не сотнями, то десятками, але від цього не легше.
— Ти дзвонила йому?
— У нього телефон майже весь час вимкнений, та він сам дзвонив вчора вночі.
— І що каже?
— Та що каже? Сміється, заспокоює, про Пашку розпитує, а я ж чую, що там щось гупає поруч.
— Ну, головне, живий.
— Ага.

— А що Пашка, бешкетує?
— Саме вік такий. Знаєш, мамо, він теж змінився. То весь час машинками грався та літачками всякими. А це, бачу, почав у дітей пістолетики відбирати. Довелося купити йому, хоч і не хотіла.
— Клята війна...
— Отож. Діти як лакмус, усе чують, усе розуміють, на все реагують. Одне на гірці крикне: «Слава Україні!» — і одразу цілий хор відповідає: «Героям слава!»
— Сумує за Ігорем?
— Звісно. Щовечора просить татові подзвонити, а коли той дзвонить, то слухавку в мене забирає.
— Хто б міг припустити, що таке буде?

– Мамо, я не розумію. Ну як можна вчора бути братами, а зранку прокинутися і сказати, що ми фашисти?

– То все політики, доню.

– Та невже? А воювати проти нас теж політики йдуть? Блукають нашими степами? А благословляють їх на війну з кадилами та хрестами теж політики?

– Не заводься, доню, не накручуй себе.

– Та я вже й накручувати не можу, мамо. Буває, сяду посеред хати і думаю: навіщо було в кредити влазити та платити за квартиру? З «пузом» на п'ятий поверх бігати, переживати за дитя, щоб в один день усе хтось отак перекреслив?

– Ми не вибираємо, в які часи жити.

– Не вибираємо. Я оце подумала, що ще жодне наше покоління не виросло в мирі. Ніхто з діда-прадіда. Усі воювали. Ми ще з Ігорем колись говорили про це, мовляв, Павло буде першим, хто житиме в мирі.

– І не кажи, страх Божий. Слухай, доню, ми тут на кутку з бабами придумали хлопцям напелести теплих жилетів під форму. Понаходили старі светри, порозпускали і плетемо. Думаю, зо двадцять до кінця тижня буде. Ти придумаєш, як передати?

– Звісно, придумаю.

– Ну бувай, доню. Пашку цілуй!

– Добре, і Ви, мамо, тримайтеся.

ВІДІЙШЛА У ВІЧНІСТЬ...

10-го січня 2018-го р. з волі Всевишнього відійшла у вічність багаторічна союзниця 73-го Відділу СУА в м. Бріджпорт (Коннектикут) **Надія Фалько**, з дому Горячун. Народилася 14-го вересня 1927-го р. в с. Сміле на Чернігівщині у заможній сільській родині Івана та Марії Горячун.

У п'ятнадцятирічному віці юну Надію з родиною силоміць вивезли в Німеччину. Серед убогості й труднощів таборового життя Надія зустріла своє кохання — молодого красеня Анатолія Фалька. І 19-го жовтня 1946-го р. о. Андрій обвінчав молодих у таборовому храмі. 29-го липня 1947-го р. в подружжя Фальків народився син Володимир. У березні місяці 1950-го р. родина Фальків попрямувала до Сполучених Штатів Америки у місто Норвак (Коннектикут), згодом переїхали до м. Бріджпорт цього самого штату. У жовтні

місяці 1951-го р. в сім'ї народилася друга дитина — донька Людмила. Діти ошчасливили п. Надію онуками, яких у неї четверо.

По приїзду до США п. Надія вступила в 73-й Відділ СУА у м. Бріджпорт. Вона була активною союзницею, завжди старанно працювала на благо нашої організації. Ще в німецькому таборі Надія опанувала професію кравчині, і це їй дуже допомогло в США: вона отримала працю на фабриці *Leather Mode* і вважалася однією з найкращих працівниць. Також Надія працювала перекладачем на англійську з німецької, польської та української. У липні 1985-го р. її родина переїхала до просторого будинку в м. Сеймур.

Прожила 64 роки зі своїм чоловіком, у 2010-му р. стала вдовою та дуже тяжко перенесла смерть Анатолія, якого пережила на 8 років.

У вересні місяці відділ вітав п. Надію з 90-літнім ювілеєм — вона отримала грамоту за багаторічну працю у відділі.

Перестало битися серце чудової людини, активної союзниці п. Надії Фалько. Висловлюємо найщиріші співчуття рідним і близьким п. Надії — справжньої патріотки України, людини, яка зробила значний внесок у розвиток нашої організації та української громади. У цей важкий час ми, 73-й Відділ СУА, з глибоким сумом і скорботою поділяємо Ваше горе, підтримуємо і висловлюємо щирі співчуття всій родині, а також парафії Свято-Троїцького храму м. Бріджпорт.

Вічна пам'ять, дорога наша п. Надіє!

Оксана Луків,
секретар 73-го Відділу СУА.

Branch 88 in Philadelphia Holds Annual Meeting and Elections

by Irena Gramiak

On February 3, 2018, UNWLA Branch 88 of the Philadelphia Regional Council held its annual meeting and elections. The meeting was held at the Ukrainian Educational and Cultural Center in Jenkintown, Pa., with 14 members in attendance. Branch 88 President Ulana Prociuk opened the meeting with a prayer. A board was elected to preside over the meeting, and the agenda was read and accepted. The minutes for the last meeting were also read and accepted. Ulana Prociuk's president's report was followed by reports from all committee chairs. All were duly accepted.

Halyna Henhalo, president of the Philadelphia Regional Council, spoke about upcoming events, with special emphasis on the UNWLA convention that will take place in Philadelphia in 2020. A discussion arose about where in Philadelphia the convention should be held, with a focus on traffic and access and convenience. All Branch 88 members present at the meeting concurred that the convention site should be in the northern suburbs of Philadelphia. (A site near Philadelphia Airport had previously been proposed by the convention organizers but was summarily opposed by all Branch 88 members attending the annual meeting.)

Following the discussion about the convention, the nominating committee presented the slate for the new board nominated for election. All nominees were voted in unanimously, and the new board comprises the following members:

President – Chrystyna Prokopovych
Vice President – Tetjana Artymyshyn-Danyliw
Secretary – Maria Zmurkewycz
Treasurer – Olha Jakubowska
Press Secretary – Irena Gramiak
Archive chair – Olha Bilynsky
Cultural Chair – Maria Zmurkewycz
Auditing committee – Luba Kalyta, Ulana Prociuk, Lesia Stecyna
Nominating committee – Natalia Mykytiuch, Donna Siletsky, Larysa Stebly

Newly elected Branch 88 president Chrystyna Prokopovych thanked outgoing President Ulana Prociuk for her dedication and hard work and presented her with a gift from the branch. After all branch members expressed their desire and intent to work hard together as a team in all future Branch 88 and Philadelphia Regional Council endeavors, the meeting was adjourned.

ГУМОР/HUMOR

My mother taught me about prayer

"You better pray that stain comes out of the carpet."

Мама навчала мене про молитву

"Ти краще молися, щоб та пляма з килиму далася вичистити."

My father taught me about Interplanetary Time Travel

"If you don't start behaving, I'm going to knock you into the middle of next week!"

Тато мене навчив про Міжпланетні Подорожі

"Якщо ти не поправишся, копну тебе так сильно, що полетиш аж на другий тиждень!"

UNWLA Branch 98 Reflects on Recent Accomplishments

by Irene Krawczuk

During 2017, UNWLA Branch 98 (Holmdel/Middletown, N.J.) continued its founding mission by spearheading a round of humanitarian and cultural activities in its ongoing effort to support the goals of the UNWLA. In July, member Halyna Jakubowycz hosted an 80th birthday party fundraiser for her husband Stanley. Friends and family celebrated the event that raised \$3,860 for the UNWLA War Victim's Fund and \$160 for the UNWLA Scholarship Fund. These funds were routed through the UNWLA's National Office in New York and coordinated with the Social Welfare Chair. In August, the branch received a donation of medical supplies from Mrs. Oksana Palka in honor of her late husband and brother of member Halyna Lojko. Five boxes of supplies were packed by branch members and forwarded to a military hospital in Lviv, Ukraine. In September, Branch 98 members attended a festival at The Ukrainian American Cultural Center in Whippany, N.J. Members donated baked goods and worked to create a successful event.

During the fall months of 2017 branch members also focused on extensive planning and hard work for a *Vyshyvanky* event that was co-sponsored by the branch and the Monmouth County Library in Shrewsbury, N.J. Collaborative efforts by the *Vyshyvanky* team culminated in an exquisite exhibit at the library, which ran from December 1, 2017, to the end of January 2018. The team included branch members Luba Kasian (and husband Vlodko), Natalia Pawlenko (and husband Yuri Mischenko), Halyna Lojko, and Nadia Jaworiw. Supporting the endeavor were other members of Branch 98 and family who loaned their prized antique and modern dresses, blouses, belts, and gerdany to create a beautiful two-window display in the main lobby of the library. The exhibit garnered much public notice; at the behest of the library, an article in *The Monmouth Journal* highlighting the event was published in December. Branch 98 is grateful to Chief Librarian Kim Avagliano for her help in making the exhibit a wonderful success.

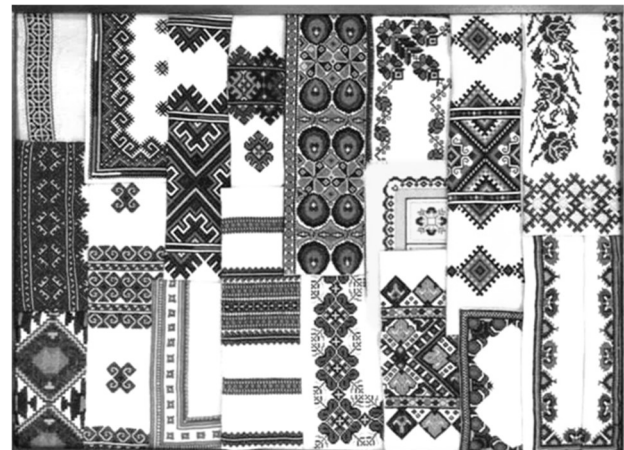
Not to rest on its laurels, Branch 98 held its annual Christmas Party and fundraiser at the home of branch member Luba Bilowchtchuk in December 2017. Good food, friendship, caroling, and an array of beautiful gift baskets created by member Margaret Putykewycz rounded out the afternoon. We donated \$500 to the Babusia fund from the proceeds of the event.

Vyshyvanky dresses

Vyshyvanky blouses

Ukrainian Kaleidoscope

Subsequent to and in concert with the *Vyshyvanky* exhibit, Branch 98 organized an event titled *The Art of Ukrainian Embroidery*, which was hosted on January 13, 2018, and featured a lecture by Olia Kobryn. Mrs. Kobryn is a recognized tradition bearer of Ukrainian embroidery and was awarded the title Master Pysanky Artist by the New Jersey State Council on the Arts (NJSCA). The NJSCA also awarded her the Folk Arts Apprenticeship Grant to study the history and

learn the skills of traditional Ukrainian Poltava Region embroidery under the tutelage of the late Master Artist, Helen Dobusz. Addressing a standing room only audience, Mrs. Kobryn presented an illustrated lecture covering the history and symbolism of Ukrainian embroidery, as well as the many styles, differences, types of stitches, and contemporary use of embroidery design in clothing. Surrounding the lecture area were displays of personal embroidery items; we were especially thankful to Branch 98 member Luba Kasian and her husband Vlodko who shared their valued eighteenth-century sampler, "Ukrainian Kaleidoscope" embroidered by Luba's mother and mother-in-law. Mrs. Kobryn entertained questions from the audience while guests enjoyed light refreshments. Hard work by branch members resulted in a most successful event and the addition of several new members: Olia Kobryn, Tamara Tallman, Madeline Tallman, and Christina Fedun.

Pronounced interest in the embroidery exhibit and lecture at the library in Shrewsbury led to the decision to present both at another library: the Old Bridge Public Library, Central Branch in Old Bridge, N.J. The exhibit moved to the new location in February 2018, and Mrs. Kobryn reprised her lecture and added a workshop afterwards for the new audience. We are grateful to Natalia Pawlenko, who created a Facebook page for us where readers can learn more about these and our other activities.

Looking ahead, Branch 98 will be celebrating its 30th anniversary on April 29, 2018. We look forward to planning and hosting additional successful ventures that we will be reporting about in the pages of *Our Life*.

Photos by Vlodko Kasian

Наша обкладинка

Ярослава Сурмач Міллс, Вест-Наяк (Нью Йорк). Народилася в Нью Йорку у 1925-му р. в сім'ї українських імігрантів першої хвилі; померла у Денвер, Кол., у 2008-му р. З дитинства була занурена в українську культуру, що постійно підсилювалося громадською активністю батьків, які також були власниками книгарні «Сурма» в Нью Йорку. Отримала диплом у галузі мистецтва в Коледжі Купер Юніон. Працювала як ілюстратор дитячих часописів, малювала на склі. Такі роботи Ярослави виставлялися та часто репродукувалися на листівках, і це принесло їй славу. Широко публікувалася, серед її відомих робіт — ілюстрації до української народної казки «*The Mitten*» («*Рукавичка*») (переклад англійською Елвіна Тресселта). Була редактором і мистецьким директором дитячого часопису «Хитун-Бовтун». Виготовила вітражі для католицької церкви св. Димитрія в Торонто, а також вітраж на дверях будівлі Нью Йоркської асамблеї. Її роботи експонуються в Українському музеї в Нью Йорку.

Леонід Полтава

БОЯРИНЯ КНЯЖОЇ РУСИ

(До фото на обкладинці «Одяг боярині Княжної Руси, Україна, XII ст.».

Уривок з поеми «Слово про Україну», написаної для колекції «Історичний одяг українки»)

Не на рабів і не на смердів,
Не на майбутніх яничар —
В свої ти опиралась тверді
На вольних воїв та бояр.
Що боронили й воздвигали
Державну Україну-Русь,
І кістю вражою орали
Монгольський степ!..
К тобі озвусь,

Боярине, орлице мила:
Ти другом мужеві була,
Ти оберталася у крила,
Коли поранили орла;
Рядила певною рукою,
Любила чистим почуттям,
Вмирала гордо. — І такою
Навік передалася нам!

Fly Eagles Fly (Ukrainian Style)

by Irena Gramiak

I live in Philadelphia, and the day before Super Bowl Sunday everyone, and I mean EVERYONE, in the city was bleeding green (the Eagles' color). From the old to the young, it was like a contagious fever that swept over our area. It was the only thing people wanted to talk about, and our region's Ukrainian school students were no exception. This includes the students in the Philadelphia area who attend a new Ukrainian school that was created last year. It is called the Ukrainian Nest and has a home at Manor College. My mother and fellow Branch 88 member Chrystyna Prokopovych and I run the Saturday morning programs at this new Ukrainian school.

The Ukrainian Nest offers an alternative learning environment to the traditional Ukrainian classroom. Our students learn Ukrainian language and culture through songs, games and activities. Students and teachers sit on the floor, move around as much as possible, and often get loud. One of the nice things about working in the school is watching the interaction between the older and younger students. The younger students naturally look up to and admire the older ones. The older ones surprisingly embrace the role model position. They always try to set a good example for the little ones. They love the opportunity to teach them something new, especially something they themselves have created.

Our students have fun while learning, partly because we try to relate our lessons to things that interest them. The day before Super Bowl Sunday was no exception. It was evident from the moment the students walked into the building; there was only one thing on their minds: E-A-G-L-E-S! My mother who has never been an Eagles fan (or a fan of anything related to football at all) quickly said "I need to do something eagles with the oldest group." There was a twinkle in her eyes as she jotted down the words to the Eagles' fight song. Then she walked down the hall to her classroom.

The oldest group of students, who range in age from 9 to 11, were asked to translate the fight song into Ukrainian. What happened next was amazing. They were immediately excited! If you were to walk by their classroom and look in you might think you were observing a think tank for a new age tech company in California. Some kids had their shoes off, some were sitting on the floor, and some were standing. Some were squeezing stress balls in their hands while shouting out ideas,

while others were using the computer to look up words. No matter how they looked or what they were doing they were all passionate about the task at hand and that's what really matters.

Older students in Ukrainian Nest teaching the song they wrote to younger students.

When the students engaged in the project were finished, they taught their song to the younger groups of students. The older students were very proud of their work and were very excited to be the teachers. It was particularly heartwarming to see the younger and older students interact. When it was time to go home, we invited the parents into the classroom and the students all sang the song. They were not lined up in perfect rows on a stage wearing matching vyshyvky. They didn't practice a performance piece for weeks before the big recital. They simply sang the words they wrote, and that's what made this so amazing. The song itself was in no way perfect. Some of the words were a little silly, some of the lines didn't fit the beat quite right, but they tried and they were truly excited about using the Ukrainian language, a phenomenon that I consider an incredible success.

Well, as all of America now knows, the Eagles won the big game. On the Monday following the game, one of our Nest parents jokingly said that our song helped them win. For me the big win was seeing students embrace the Ukrainian language, try their hardest, and actually have fun in Ukrainian school. Touchdown!

ЛІТАЙ, ОРЕЛ, ЛІТАЙ ДО ПЕРЕМОГИ ЛІТАЙ
ЛІТАЙ, ОРЕЛ, ЛІТАЙ
ЗАБИЙ TOUCHDOWN РАЗ, ДВА, ТРИ
БИЙ НИЗЬКО! БИЙ ВИСОКО!
ЛІТАЙ, ОРЕЛ, ЛІТАЙ
ДО ПЕРЕМОГИ ЛІТАЙ
E-A-G-L-E-S! ОРЕЛ!
O-P-E-L! EAGLES!

April in Ukrainian History and Culture

April 4, 1949. Birth of beloved popular songwriter Volodymyr Ivasiuk whose “Chervona Ruta” (Red Rue), “Dva Persteni” (Two Rings), “Zaprosy Mene U Sny” (Invite Me Into Your Dreams) and other romantic songs became a beloved feature of Ukrainian dances and concerts in Ukraine and in the diaspora where his songs were further popularized by singers Kvitka Cisyk, Sofiya Rotaru, Alex Holub, and others. At the age of 30, Ivasiuk was brutally murdered by the KGB. His funeral was attended by nearly 10,000 mourners. Ivasiuk was laid to rest at Lviv’s Lychakiv Cemetery, where a monument erected in his memory is perpetually adorned with flowers left by mourners from Ukraine and elsewhere.

April 26, 1986. Catastrophic explosion at the nuclear power plant in Chernobyl.

April 27, 1945. Ukrainian SSR becomes member of United Nations.

April 28, 1947. Forcible deportation of Ukrainians from Lemkivshchyna and other lands in northwest Ukraine under Polish rule.

Нам пишуть...

«Шановна редакціє журналу «Наше життя»!

Дякуємо Вам за чудовий журнал українською мовою за океаном...
Ваші сторінки вчать нас людяності.

...Колись попросили українця відрізнити Україну від чужини. Він узяв звичайне куряче яйце і сказав: «Це — чужина». Потім приніс гарну писанку і сказав: «А це — Україна».

З прекрасним святом Великодня! Виконаймо його найбільший заповіт — полюбімо ближнього!

Христос Воскрес!

Вербна неділенько!
Гостенько миленька!
Вдар Україну вербою,
Щоб розігнулася
Та посміхнулася...
Щоб не горіла війною!
Вербна неділенько!
Божа годиницько!
Дай нам усім благодаті,

Щоб процвітали,
Мудрість ще мали,
Щирі були та багаті!
Вербна неділенько!
Господа дниненько!
Ллється молитва рікою...
Щоби нам жити,
Великдень зустріти —
Бий нас на щастя вербою!

З повагою, *Наталія Слободян-Байдюк.*»

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Христос Воскрес!

*Шановні добродії та спонсори української молоді під опікою Стипендійної Акції СУА!
Шановні представники-партнери нашої програми у Бразилії та в Україні!
Дорогі Стипендіатки та Стипендіати!*

Вітаємо Вас із Празником Воскресіння Христового — Світлим святом Великодня!

Воістину Воскрес!

Членки Комісії Стипендій Союзу Українок Америки

With best wishes for a Happy and Glorious Easter to all sponsors and benefactors of Ukrainian youth under the care of UNWLA Scholarship/Children-Student Sponsorship Program. On behalf of scholarship recipients we thank you and God Bless!

Christ Has Risen!

UNWLA Scholarship Standing Committee members: Ex Officio UNWLA President Marianna Zajac, Anna Krawczuk, Chair, M. Orysia Jacus, Treasurer, Luba Bilowchtchuk, Dr. Daria Nowakiwska Lissy, PhD, Nadia Jaworiw and Victoria Mischenko, office administrator.

ВІСТІ ЗІ СТИПЕНДІЙНОГО БЮРА СУА

Повідомляємо, що у 2017-му р. Стипендійна Акція СУА надала 333 стипендії в сумі 85,215.00 амер. дол. Зокрема 300 стипендій в Україну. Навчальний рік в Україні триває до кінця червня, ще очікують своїх опікунів 13 претендентів.

ДОПОМОЖІТЬ НАМ НІКОМУ НЕ ВІДМОВИТИ!

ДО НАС ПИШУТЬ...

Ось уривок із листа учня 11-го класу з Херсонської обл.: «...Я є членом шкільного учнівського самоврядування та відповідаю за роботу спортивного сектора, допомагаю вчителям фізичної культури у проведенні спортивних заходів... Я також є членом шкільного воєнно-патріотичного клубу «Майбутній воїн». Шануючи подвиги минулих і теперішніх поколінь, що віддали своє життя в боротьбі за свободу, незалежність, єдність нашої держави... я є постійним вартовим на всіх державних святах біля меморіалів пам'яті у місті...»

29.01.2018 р.»

IN MEMORY OF / У ПАМ'ЯТЬ

In beloved memory of ***Evhenia Nowakiwska***, mother of our friend, Dr. Daria Nowakiwska Lissy, PhD., please accept our donation of \$110.00 USD for sponsorship of a child (boy or

girl) from Ukraine, at the elementary grade school level, through UNWLA Branch 113. Memory Eternal! Alexandra & George Rakowsky, Riverhead, N. Y.

Замість квітів на могилу **св.п. Євгенії Новаківської**, матері довголітньої членки Комісії Стипендій СУА д-ра Дарії Новаківської Лисий, складаємо **100 дол.** на потреби Стипендійної Акції СУА, через 98-й Відділ СУА. Дорогій Дарії, ближчій і дальшій родині Покійної пересилаємо щирі співчуття.

Анна та Бернад Кравчуки,
Голмдел, Н. Дж.

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛЮТИЙ 2018-го р. / DONATIONS IN FEBRUARY 2018

\$400 Zenon & Christine Ivanonko;
\$350 Alex & Irene Khowaylo (62);

(Продовження на стор. 32)

Пресовий фонд НАШЕ ЖИТТЯ Press Fund

OUR LIFE

- 1,000 дол.** 83-й Відділ СУА в Нью Йорку.
\$500 UNWLA Branch 56 in North Port, FL.
\$100 У пам'ять **бл.п. Ольги (Наді) Кулинич**,
 довголітньої членки відділу.
 83-й Відділ СУА в Нью Йорку.
100 дол. У пам'ять **бл.п. Орісі Лончини**.
 Уляна Климишин.
\$50 Marta Kolomayets, Ulana Diachuk.

- \$50** Замість квітів на могилу **св.п. Люби Дармохвал**.
 Дарія і Мирон Ярошевич.
25 дол. У пам'ять **бл.п. Орісі Лончини**,
 колишньої голови округи Детройту.
 Щире моє співчуття Родині покійної.
 Олена Кульчицька Папіж.
\$25 Marta Zahalak.
\$10 Silvia Kuziw.

WAR VICTIMS' FUND ❖ ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ВІЙНИ ГІДНОСТІ

- 2,000 дол.** У пам'ять мого сина, **Андрія Афтанаса**.
 Ольга Червінська, бувша членка
 47-го Відділу в Рочестері, НЙ.
\$200 UNWLA Branch 30 in Yonkers, NY.
\$150 Anna & John Poruchynsky.
100 дол. У пам'ять незабутнього директора
 Регензбурзької гімназії **св.п. Миколи Величка**.
 Людмила Почтар і Люба Коломиєць.
\$100 In memory of **Myron Martynetz**, son of
 Ivanka Martynetz.
 Irene Sawychyn & Ron Doll.

- У пам'ять моєї мами, **бл.п. Божени Ольшанівської**.
 Дора Ольшанівська Гоман.
\$200 Roksolana Gilicinski.
\$150 John & Lisa Sawchuk, Odarka P.
 Stockert, Daria Kurylko.
\$50 Bohdan Polanskyj, Jaroslava Mulyk,
 D. Bekesewycz.
\$30 Askold & Lubow Shegedyn.
\$20 Taras Olesnyuckyj.

- З приводу відходу у вічність **бл.п. Мирона Мартинця**:
300 дол. Іванна Мартинець;
100 дол. Анна Маріяні;
 по **50 дол.** Слава Малюк, Надя Іванчук,
 п. Спіно;
25 дол. Галя Лісничка.

- 100 дол.** З приводу відходу у вічність
бл.п. Мирона Мартинця. Вічна Йому
 пам'ять!
 Неоніля Лехман.

UCU Program for Mental Health and Wellness for
 Veterans and their families in Ukraine.

- \$350** UNWLA Branch 99;
\$250 Areta Dytiuk;
\$100 Olga Bertsch, Margaret Fedack,
 Mr & Mrs Olinyck;
\$50 Victor Holowashchenko, Taras Myshchuck,
 Father Michael Mishchuk;
\$30 Nazar Chervinka, Irene Seneta, Stephanie
 Karpishka;
\$25 Natalia Kitt;
\$20 Mike Ovchar, Ann Wertalik, Kateryna Pono-
 marova, Stanley Moczulsky, Dmytro Von-
 nychuk, Luba Kushnir, Katherine Horwath,
 Anna Kocan, Katherine Klem, Olga Hara-
 symiak, Anna Felock, Eva Demczar, Marika &
 Nick Fil, Vera Kushnir, Irene Skalijs;

- \$15** Walter Klem;
\$10 Anna Zhrebinsky, Patty Dudley.
Total \$1,150.

Orphans fund

- \$100** UNWLA Branch 30 in Yonkers, NY.
\$2,350 Orphanage in Pokrovsk, Ukraine.
 UNWLA Branch 75 in Maplewood, NJ.

Фонд бабусі

- \$500** UNWLA Branch 98 in Holmdel, NJ.
150 дол. 49-й Відділ СУА в Бюффало, НЙ.
100 дол. З приводу відходу у вічність
бл.п. Мирона Мартинця. Вічна Йому
 пам'ять!
 Лідія і Орест Білоус.

Загальні річні збори у 83-му Відділі СУА Округа Нью Йорк

14-го лютого 2018-го р. в День святого Валентина в приміщенні СУА відбулися 53-ті Загальні річні збори 83-го Відділу СУА.

Збори відкрили хвилиною мовчання — згадали союзнянок, які відійшли у Вічність у 2017-му р., а це: Люба Михайлович, Дарія Генза та Надя Кулинич. Вічна їм пам'ять.

Присутні союзнянки, яких було більше ніж 33 %, одногосно затвердили порядок зборів, а також за пропозицією Анни Саф'ян обрали президію у складі: Рома Шуган — голова, Леся Юзенів — секретар. Прийнято з доповненнями та одногосно затверджено протокол попередніх загальних зборів, який прочитала Леся Юзенів.

Під час звітування *протокольна секретарка* Клавдія Грицик повідомила, що писала протоколи усіх засідань у Книгу реєстрів.

Кореспонденційна секретарка Ірена Єдліцька щомісячно надсилала запрошення на сходуни відділу, яскраво оформлюючи їх, запрошення на всі імпрези, інформаційно-наукові листи та подяки нашим жертводавцям.

Скарбник Рома Шуган щомісяця подавала детальну інформацію про фінансові справи відділу. Контрольна Комісія (Дарія Дроздовська — голова, Наталія Дума та Ліда Закревська — члени) визнала роботу скарбника високопрофесійною та зразковою і висловила велику подяку п. Ромі Шуган за проведену роботу.

Організаційну референтуру очолювала Богданна Слиж. Вона розповіла, що до відділу приєднано 3 нові союзнянки і що нею ведеться детальна картотека про всіх союзнянок. *Культурно-освітня референтка* Леся Юзенів прозвітувала, що на кожне засідання мала цікаві доповіді-лекції на різні важливі теми: з життя великих людей, про 100-річчя утворення України, про особливості еміграції і т. ін.

Імрєзова референтка Надя Савчук багато зусиль докладала, щоб всі свята, які відбувалися у відділі (зокрема *Щедрий Вечір*, *Хапай мішок*, *Проводи на вакації*) були на високому рівні та сподобалися всім союзнянкам і їхнім друзям. І справді, на заходах було дуже гарно, весело, смачно та цікаво.

Пресова референтура також успішно працювала. До журналу «Наше життя» систематично подавалися дописи Люби Шатанської,

Лесі Юзенів і Ольги Кузьмин про роботу та новини з відділу.

Референтка Суспільної Опіки Оксана Лопатинська опікується людьми похилого віку. Було надано матеріальну допомогу усиновленій родині, батько яких загинув на Сході — Оленці Кругликовій і її двом малолітнім синам. Через нашу союзнянку Лідію Семенюк була надана матеріальна допомога дітям, хворим на ДЦП, у притулку «Надія Отинії», що на Івано-Франківщині в Україні. Також була надана матеріальна допомога нашим пораненим воякам у Львівській лікарні.

Стипендійну референтуру протягом кількох каденцій дуже ретельно і успішно веде Ольга Кузьмин. Вона спілкується (листується) зі стипендіатами та знає по всі їхні радощі й проблеми, а від них отримує великі листи вдячності за допомогу.

Музейна референтка Мотря Мілянч щомісяця подає великі детальні інформаційні звіти про те, що діється в Українському Музеї. Проводить велику роботу із залучення нових членів музею. Вона розповіла про наших волонтерів Анну Саф'ян, Наталю Думу, Оксану Лопатинську, Богданну Слиж, Ольгу Гной і Мотрю Мілянч, які постійно організують Різвяні та Пасхальні базари та всі зібрані кошти передають на розвиток Музею.

Архіварка Марта Данилюк постійно збирає та поповнює новими фотографіями й нагородами архів 83-го Відділу СУА. Нині йде підготовка до випуску книги, в якій будуть розміщені деякі фото з діяльності відділу за 56 років існування. Проте є велика потреба в самому приміщенні для архіву, де можна було б зберігати всі матеріали не тільки 83-го Відділу, але й усієї Нью Йоркської Округи.

У своєму звіті *заступник голови* Анна Саф'ян коротко розповіла про свою велику роботу, про подання на Служби Божі за померлих союзнянок і про вчасне написання карток швидшого одужання. І про все те, що треба готувати для успішного проведення засідань і імпрез.

Звітуючи, *голова відділу* Люба Шатанська сказала, що має велику гордість представляти мобільний, працьовитий та, без сумніву, «молодечий» 83-й Відділ на Конвенції СУА та на всіх інших заходах, які відбувалися за звітний період. Вона щиро подякувала Управі і

всім союзнякам за співпрацю, взаєморозуміння та взаємоповагу.

Після дискусій присутніми були прийняті всі звіти референтур. Також загальні збори визначили та подали на затвердження наступною Конвенцією СУА список союзниць для нагородження золотою відзнакою «50 років в СУА».

Від Нью Йоркської округи виступила голова округи Галина Романишин, яка сказала багато теплих слів присутнім і висловила велику вдячність союзнякам за плідну роботу відділу у різних напрямках.

Було обрано нову управу 83-го Відділу на 2 роки та, за пропозицією скарбника Роми Шуган, схвалено бюджет на 2018-й р. Рома Шуган також зачитала присутнім частини нового Статуту СУА про терміни і час перебування на посадах. Одноголосно вирішено перерахувати по 1000 дол. для Українського Музею та на потреби журналу «Наше життя».

Новообрана голова Люба Шатанська подякувала присутнім за довіру та запевнила, що буде старатися працювати на благо відділу і такої чудової жіночої організації.

Наша союзниця Людмила Лозова подарувала всім присутнім пряники у формі сердечка та листівочки із записаними висловлюваннями великих людей, як «Серце тоді насичується коли освідчується. Григорій Сковорода», «Люди, яких ми любимо, більш владні над нашою душею, ніж ми самі. Франсуа де Ларошфуко», «Найбільше щастя в житті — це впевненість, що тебе люблять. Віктор Гюго» та ін. Усі союзниці отримали різні висловлювання.

Втілення в життя всіх мрій і бажань, міцного здоров'я для нових звершень, мої дорогі Союзниці!

Люба Шатанська,
голова 83-го Відділу СУА.

ГРУДЕНЬ 2017

ФОНДИ

На тривалий фонд **ім. Віри Менцінської** складаю **1,500 дол.** Віра Менцінська.

На меморіальний фонд **ім. Ірени Палмарчук і Євгена Пизюра** складаємо **2,000 дол.**

Максим Пизур і Ганя Кріль.

На меморіальний фонд **ім. Дмитра Кріля** складаємо **1,000 дол.**

Максим Пизур і Ганя Кріль.

На створення меморіального фонду **ім. Романа і Ніни Ільницьких** складаємо **5,000 дол.**

Уляна Ільницька і Реймонд Стаблбайн.

На тривалий фонд **ім. Марії Городецької** складаю **250 дол.** Оксана Городецька.

ДАТКИ НА ВИСТАВКУ 100-ЛІТТЯ ДЕРЖАВНОСТІ

По **1,000 дол.** – Андрей Гарасимьяк, Адріян і Адріянна Геврик.

ДАТКИ НА ВИСТАВКУ «Всевичні Скарби: новопроданий народний одяг і текстилі»

5,000 дол. – Юліян і Марія Бачинські;
2,000 дол. – Александер Непрель;
по 1,000 дол. – Марія Шуст, Benevity
matching Tynish & Anya Hnateyko;
750 дол. – Ірина Куровицька.

ДАТКИ НА «400К Клюб»

По **2,000 дол.** – Мирон і Маріянна Заяць, Зенон і Дозя Кріслаті, Ярослава Мулик, Надія Масник;

по **1,000 дол.** – Анна Гарматій, СУА Округа Нью Йорк, Юрій і Зоряна Ставничі, Ліда Прокоп і Володимир Артимишин, Ліда Чаплинська, д-р Ігор і Марта Федорів, Марія Томоруг, Olha Shevchenko in memory of her parents Oleksij & Luba Shevchenko, Адріана Лешко, Тамара Гомер;

500 дол. – Vladimir & Anna Hursky de Vassal.

ДАТКИ НА ВИСТАВКУ ІКОН

7,000 дол. – проф. Рената Голод і проф. Олег Третяк.

ДАТКИ НА МУЗЕЙ

38,874 дол. – д-р Юрій і Рома Темницькі;
12,000 дол. – Борис і Ольга Караш;
8,000 дол. – проф. Ярослав і Алла Лешко;
по **5,000 дол.** – Марта Пеленська, Robert W. Johnson IV Charitable Trust, Ленард і Олена Мазур, Мотря Кузич і Андрій Малецький;
4,616 дол. – Марко і д-р Адріана Бах;
по **3,000 дол.** – Veselka Restaurant, Gary & Irene Wolfe;
2.000 дол. – Дарія Пішко і Михайло Комічак;
1,375 дол. – Areta Pawlynsky & Yaron Inbar;
1,293 дол. – Мирон і Ольга Гнатейки;
1,014 дол. – Ксеня Кузьмич;
по **1,000 дол.** – Юрій Савицький і Марі Менендес, Христина Бонакорса, Андрей Гарасимьяк, National Board Self Reliance Association of American Ukrainians Inc., Іван і Уляна Сось, Stanley & Dorothy Pauley Charitable Trust, д-р Михайло і Роксоляна Яримович, Марта Перейма, Олег Власенко, Галина Висоцька і Ігор Сидоряк, Владика Борис Гуздяк, Юрій і Ольга Левицькі, Богдан і Христя Сеник, Віра Менцінська, Дарія Байко;
по **500 дол.** – Славомира Білас, Андрій і Хріста Козак, Ярослав Біланюк. Юрій і Оленка Добчанські, Александер Кізима, Барбара і Ігор Цегельські, Богданна Титла, Union Funeral Home – Lwtwun & Lwtwun, д-р Роман і Анна Алиськевичі, д-р Артур Григорович, д-р Мотря Українська, Уляна Стек, Микола Яремко, Тамара Лащик, Юліан Охримович, Романа Дигдало, Микола Іванішів;
350 дол. – Борис і Катерина Онуфрейчук;
по **300 дол.** – Тагіана Загалак (150 дол.; matched by Fannie Mae \$150), Оріся Мішко, Ларісса Пашук, проф. Володимир Петришин;
260 дол. – Give with Liberty (matching Andrew Prychodko);
по **250 дол.** – д-р Осип Данко, д-р Оксана Балтарович і д-р Юрій Гудь, Христина Кузьмович, Андрій і Христина Филипович, Марія Томоруг, Мирон і Ольга Гнатейко, Володимир Клебович, Bettyjean Tighe, Юрій і Марія Вальчук, Нестор і Аніса Шуст;
210 дол. – Євген і Стефанія Зибликевич;
по **200 дол.** – Helen Petryshyn, Модест Захарченко, Надія Бігун, Люба Фірчук, Александер і Дарія Леськів, Зінаїда Левицька, Марійка Мартюк, Роман і Мерілін Костюк,

Йосиф Костів, Юрій Масюк, Ярина Турко-Борок, Андрій і Тамара Кобзар, Оля Гной, Таріяна Серафин, Joanna Popadiuk & Arnold Moodenbaugh, Nadine Sielecki, Микола Галів;

по **150 дол.** – Ольга Берч, Марія Лавро, Любомира Лукомська, Зенон Держко, Марія Українська, Роман Данилів, д-р Борис Шмігель;

125 дол. – Ігор Мулик з родиною;

105 дол. – Любомир Зобнів;

120 дол. – Марія Бакалець;

по **100 дол.** – Богдан і Анет Савицькі, Аліція Шендюк, Andrew Czaplick, Дарія Самотулка, Орест і Адя Федаш, Богдан Пазуняк, Ліда Балагутрак, Богданна Худьо, Катря Червоняк, Данило і Барбара Джамба, Наталка Коропецька, Ольга і проф. Тарас Гунчак, Ігор і Ірена Ядліцькі, Андрея Кебало, Роберт Кент, Ярослав і Марія Кіцюк, Теодозій Коляса, Тоня Кузьменко, Богдан Кузик, Юрій Левицький, Віргінія Льох, Ганна Кучар, Богдан і Христина Кульчицькі, Богдан і Лілі Курилко, о. Алексіс Лімонченко, Н.І. Мілянич, Стефан Начестій, Ірена Охримович, Іванка і Нестор Олесницькі, д-р Арета Підгородецька, Анатоль і Ірена Попович, Марія Ровдс, Ірена Руснак, Дарія і Томас Сапієнза, Self Reliance UA Federal Credit Union (Newark NJ), д-р Андрій Баран, Богдан і Оксана Богословець, Viktor & Betsy Desuk, д-р Дарія Дика, June Gowryluk Feldman, Александра Ганас, Ларісса Герман, Наталія Головінська, Юрій Яськів, Давн і Юрій Базарко, Іриней і Оксана Ісаїв, Андрій і Віра Косович, д-р Стефанія Макар-Лавді, Владика Василь Лостен, Аскольд і Роксоляна Лозинські, Наталія Олдс, Ірена Савчин і Роналд Долл, Марія Савицька, Наталія Слюзар, Наталка Струтинська, д-р Татіана Оберишин, Ірена Василик, Ukrainian Selfreliance New England Federal Credit Union, Дарія і Аксель Мерле, Богдан і Уляна Кобзар, Іван Кулак (*Соловейко*), Марта Мулик-Баксер, Орест Веселий, John & Erika Meriwether, Alejandro & Vera Sus Danylyszyn, Michael Flier, Тарас Волянський, Марта Остапюк, Богдан і Олена Бучинські, Ірена Білик, Ксеня Сенні Бун, Христина Картер, Марія і Юрій Пазуняк, д-р Юрій і Наталія Попель, Франціс Волш, Деанна Гейзен, Марія Жмуркевич, Любомир і Оксана Крушельницькі, Андреа Маслій, Ганна Журик, Анна Гбур, Михайло Назар, Іриней Прокіпович, проф. Роман і проф. Зірка Воронка, Ronald & Joan Ruskowski, Христина Гошовська, Люба Буртик, Богдан і Віра Княгиницькі, Катруся Мельник, д-р Дмитро Фаріон, Аркадія Коцибала, Ірена Новак;

по **80 дол.** – Христина Вілсон, Марія Аня Севедж;

по **75 дол.** – Daria Mehrle, Марія Котлярчук, Софія Качор, Уляна Стеранка;

60 дол. – George & Emma Slyz;

по **50 дол.** – Марія Томоруг, MaryAnn Kulish, Наталія Луців, Ірена Гладка, Христина і Павло Сміт, Валентина Когут, Марта Клюте, Андрея і Андрій Данилюк, Пет Дика, Latty & Roxsolana Gordon, д-р Роман Богонович, Іван Фіоре, Валентина Глух, Борис Гайда, Михайло і Алла Герець, Джеральд Гірка, Ольга Городецька, Юрій і Міра Граб, Ганя і Орест Грицик, Олег і Іванка Караван, Александра і Теодор Костюк, Володимир Ковалівський, Ярослав Козак, Микола і Марта Козлов, д-р Юрій і Христина Крижанівські, Мирослав і Зеновія Кулинич, Оксана Кулинич, Іва Лісікевич, Ленард і Ларісса Луценко, А.М.С. Мікс, Зореслава Мисько, Соня Платош, Bette Quackenbush, Наталія Річчьо, д-р Ірена Рогущька, Франк Серафин, Ліда Швидка, Микола Скірка, Наталка Соневицька, Богдан Сипняк, Михайло Вашкурак, Анна Венгльовська, Катерина Задорецька, Марія Шандрук, James & Motrja Fedorko, Ronald & Marie Glasgow, Реймонд і Ярослава Комічак, Ольга Ловні, Марія Маланяк, Михайло і Марія Марков, Лариса Мартинюк, Jaune Ruzewski, Сергій і Ева Сахарук, Степан і Олена Шубяк, Григорій Собчак, Катерина Сова, Ігор і Ольга Сидор, Стефанія Тисовська, Михайло Гошко, Павлина Нозник, Ніна Климовська, Семко Рушитівський, Любомира Бойко, Марія Шандрук, Іне Коваль, Ярослав і Катерина Штендера, Богдан Качмар, Филип і Ненсі Кукура, Данна Проць, Юрій і Діана Голіят, Віра Запутович, Зірка Клярк, Ігор і Христина Чехович, Богдан Футей, гор і Наталка Гавдяк, Елейн Гаррісон, Валентина Лімонченко, Андрій Карпенко, Александра Паліонко, Левко і Лін Раковські, Matthew D. Stremba, Уляна Салевич, Катерина Яворська, Маркіян і Ореста Вітрук;

46 дол. – Файна Сива;

по **40 дол.** – Марія Бодик, Ліда Захарків, Любомир Шмирко;

по **30 дол.** – Єлисабета Іванів Джонс, Анна Поліщук, Олена Бульгач, Олег і Олена Колодій, Світлана і Василь Махно, Віра Кальба, Оксана Венгерчук, Ляна Бабій, Ярослав Воловодюк;

по **25 дол.** – Емілія Іванів, Євгенія Гардецька, Євген Данилишин, Марія Думенко, Ірена Ібур, Євген Котлярчук, Александра і Юрій Гадач, Ірина Гаврилюк, Петро Гованський, Галина Миронюк, Мирон і Ірина Бурик, Тамара Денисенко, Єлисавета Яцусь,

Мирон і Дарія Яросевич, Надія Яворів, Ліда Кармазин, Віра Кліш, Анна Клоків, д-р Надія Кмета, Атанас і Катерина Кобрин, Роман і Маргарета Копичук, Patricia Vodnar McGarrigle, Орест Небеш, Гелен Ніколяс, Роман і Олена Підгорецькі, Анна Плескун, Богдан Полянський, Александер Полець, Лариса Приходько, Nicholas Rogowsky, Микола Роговський, Марія Рудакевич, Віра Сендзік, Зіна Сміт, Александра Стасюк, Андрій Стасів, Патриція Свадош, Борис Таран, Юрій і Ярина Телепко, Ірена Воловчук, Роман Захарчук, Адріяна Паска, Ольга Альвіно, Стефан і Анна Макух, Євген Мороз, Христина Норман, Юрій Піфко, Лео і Ірена Рудницькі, Carol A. Kinsey, Доротеа Петроські, Тетяна Данилів, Ігор Мірчук, Ірена Сайкевич;

21.11 дол. – Віктор Маркопольський;

21 дол. – Володимир і Лариса Козак;

по **20 дол.** – Tornika Nizharadze, Nicholas & Irene Nluchuj, Надія Клос, Йосиф і Ірена Сивенькі, Оксана Фолтин, Христина Дзюба Бравн, Алекс і Александра Доліней, Слава Кардаш, Ростислав Косовей, Ольга Коваль, Роман Кравців, Джеймс Курилас, Марія Лазарев, Віра Обуцак, Olegue Rosputko, Ярослав і Лариса Щеглов, Адріян Шмериковський, Михайло Скомський, Вікторія Вязова, Джеймс Груб'як, Роман Мацик, Natalia Lemishka, Нестор і Христина Кропельницькі, Julie Petrich, Володимира Біланюк;

по **15 дол.** – Kenneth Graham, Йосиф Лиськевич, Роберт Пипчик, Ляна Тонкошкур;

по **10 дол.** – Гедвіг Дяченко, Марія Замиська Лазарев, Теодозія Федак, Алекс Гумен, Іван Кокошка, Анна Омельчук, Емілія Святківська, Ray Wiatwick, Ганна Дусяк, Михайло Маціканич, Софія Карплюк, Ірена Пташник, Адріян Мішталь;

по **5 дол.** – Уляна Лисняк, Стефанія Ландвійт.

З НАГОДИ

З нагоди 90-ліття **Володимира Сафіяна** склали датки на Музей. Многая Літа!

150 дол. – Оля Гной; по **100 дол.** – д-р Ігор і Леся Магун, Оксана і Олег Лопатинські; **50 дол.** – Богданна Слиж.

В пошану до **Марти Левицької** складаю **50 дол.** на УМ. Андрея Кохановська.

In honor of **Zenia Mucha**, as a Christmas gift, I am making a donation to the Museum.

Molly Barreca.

У пошану до **Ольги Гнатейко** складаємо **100 дол.** на УМ. Тиміш і Аня Гнатейки.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У 20-ту річницю смерти мого мужа бл.п. **Юрія Кузьмича** складаю **1,000 дол.** в його пам'ять на УМ.

Ксеня Кузьмич.

У пам'ять св.п. **Марії Городиської** складаємо датки на УМ: по **100 дол.** – Христя і Андрій Мельник, д-р Юрій і Ніна Ведмідь; по **25 дол.** – Ярослав Плис, Ірена Плис.

На свіжу могилу бл.п. **Романа Яцуска** складаю **100 дол.** на УМ, а родині висловлюю щирі співчуття.

Лідія Черник.

У пам'ять бл.п. **Лідії Крушельницької** складаємо **100 дол.** на УМ.

Роман і Надія Подоляк.

У пам'ять мого мужа бл.п. **Володимира Слижа** складаю **500 дол.** на УМ.

Богданна Слиж.

У пам'ять бл.п. **д-ра Ярослава Ставничого** складаємо **100 дол.** на УМ.

Мотря Кузич і Андрій Малецький.

У пам'ять св. п. **д-ра Ярослава Ставничого** складаємо **100 дол.** на УМ.

Д-р Роман і Анна Алиськевичі.

У пам'ять і першу річницю смерти бл.п. **д-ра Ярослава Ставничого** складаємо **100 дол.** на УМ.

Мирон і Христина Мельник.

У пам'ять бл.п. **Ореста і Марічки Слупчинських** складаємо **200 дол.** на УМ. Мотря Кузич і Андрій Малецький.

На свіжу могилу св.п. **Ореста Слупчинського** родина і товариство склали датки на УМ: **150 дол.** – Joe & Kim Aievoli, Марія Томоруг; по **100 дол.** – Мирон і Ольга Гнатейки, 113-й Відділ СУА, Наталія Грушчак, Тамара Тершаковець, Данило і Ксеня Захарчук, Юрій і Лідія Гук, Стефан і Володимира Ганкевич, Орест і Адріана Федаш, д-р Юрій і Марта Сай, Володимир Шаркіо, Рома Шуган.

In memory of **Sam Liteplo** we are donating **\$50** to the Ukrainian Museum.

Wieslaw & Olga Kosc.

У пам'ять бл.п. **Евдокії Лімоchenко** складаю **250 дол.** на УМ.

Валентина Лімонченко.

У пам'ять бл.п. **Наталії Чапленко, Таіси Мелешко і Марії Полянської** складаємо **100 дол.** на УМ.

Бернард і Анна Кравчук.

У пам'ять родичів бл.п. **Юрія і Марії Свідрук** складаю **200 дол.** на УМ.

Дарія Дроздовська.

У пам'ять бл.п. **Богдана Миндюка** складаю **100 дол.** на УМ.

Оксана Стеранка.

Щиро дякуємо за підтримку!
Управа та адміністрація УМ.

Закінчення зі стор. 24: СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

\$330 Dr. Luba M Zuk Levy, UNWLA Branch 76;
\$250 Melanie Hryciuk Mazzorana, ML (98);
\$220 Ukrainian National Home Foundation,
Passaic, N. J.;

\$110 Motria Mychajluk (86);
\$100 Myron B. Krawczuk (98);
\$20 Olha Kowal (24);

We thank you for your generosity. Щиро дякуємо за Вашу благодійність!

*М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА,
Анна Кравчук, почесна голова СУА, референтка стипендій СУА.*

Запрошуємо загостити до нас за попередньою домовленістю по телефону 732-441-9530;
будь ласка, залишіть повідомлення, або е-поштою: email: nazustrich@verizon.net

Ювілей 133-го Відділу

За святковим столом.

артишоку, салату. І, звичайно, морозива на десерт! Виявляється, навіть прості та звичні страви можна приготувати по-іншому, внести свою «родзинку» і цим зробити з них справжній шедевр! Тоді і страви стають набагато смачніші — ми в цьому переконалися за прекрасною вечерею.

Майстер-клас з приготування кулінарних шедеврів.

Також ми обрали нову голову відділу — тепер Орислава Франків очолює 133-й Відділ СУА. Наші вітання новому керівникові, успіхів у всіх починаннях, терпіння та сили для досягнення поставлених цілей!

А які ж Різдвяні свята без колядників?! І вони були! У гості до нас завітав вертеп з Нью-Йорку. Молодь організації Оборони Чотирьох Свобід України привітала союзниць з Різдвом Христовим та Ювілеєм.

Радісна коляда.

Разом з учасниками вертепу.

Союзниці 133-го Відділу СУА щиро вдячні всім за привітання з Днем нашого Народження, також гостям, учасникам та організатору за чудовий вечір! На ньому ми і покращили наші кулінарні здібності, і отримали «море» позитиву від спілкування та смакування, і оцінили нашу 5-річну роботу та склали плани на майбутнє.

Ален Карр колись сказав: «Єдина річ, яка втомлює і вбиває жінок — це нудьга.» І 14-го січня часу на неї у нас справді не було! А як зустріли старий Новий Рік, так ми його і проведемо! Весело, дружньо і з користю!

Мирослава Франків.

Ювілейна мистецька виставка 67-го Відділу СУА Округа Філядельфія

Наприкінці жовтня 2017-го р. наш 67-й Відділ влаштував традиційну мистецьку виставку в Українському Освітньо-Культурному Центрі в Дженкінтаві біля Філядельфії. Цього року вона була присвячена 40-літтю відділу, заснованого 24-го лютого 1977-го р. з ініціативи Ірени Кушнір, першої голови.

Членки Відділу з мистцями. Сидять: Ліда Бук, Вікторія Вакуловська, голова відділу д-р Лариса Заїка, Марта Гулей Легецкіс, Оксана Мандибур; стоять: Ірина Бучковська, Орест Поліщук, Оксана Мазена, Юрій Костів, Марта Шиприкевич, Мар'яна Вакуловська.

У виставці взяли участь Марта Гулей Легецкіс, Юрій Костів, Орест Поліщук. На відкриття, яке традиційно відбулося в п'ятницю ввечері, прийшли членки інших відділів і української громади, щоб відсвяткувати разом з нами наш ювілей.

Голова відділу доктор Лариса Заїка привітала присутніх і розповіла про мистців. Після цього всі насолоджувались чудовою музичною програмою, що підготували учні нашої Української Рідної Школи.

Дівчата НУРШ з учителями музики.

Гості під час програми.

Після програми гості мали можливість оглянути виставку та придбати картини, які їм сподобались, а також поспілкуватися між собою при буфеті та з вином, що приготували членки відділу.

*Ірина Бучковська,
пресова референтка
67-го Відділу СУА.*

Skin Smart

by Ihor Magun, M.D., FACP

All the media hype about creams and life style changes achieving younger looking skin may make you wonder if it is all for real. Can there be any truth to these claims? The answer is an emphatic YES! Read on and begin your own transformation process.

As you probably already know, good skin starts by addressing all the factors that nourish and naturally rebuild and repair skin damaged by sun or neglect. Adequate sleep is paramount, and that means a minimum of six to seven hours every night. The rest of the list includes adequate hydration, appropriate nutrition (eating colorfully as noted in previous articles published in *Our Life*), limiting alcohol intake to one glass per day for women and two for men, stopping smoking, limiting salt in your diet, and serious protection from the damaging effects of the sun.

Exfoliation, which is removal of the outer layer of the skin, should become a regular ritual. To have good skin, you need to remove dead skin cells and any makeup residue. You can use a gentle exfoliating brush or sponge to accomplish this, and don't limit this to your face; exfoliation is good for the entire body. For good results, follow this procedure, which should only take no more than one to two minutes:

- limit your shower or bathing time and avoid very hot water because you do not want to completely remove the natural oils on your skin
- do not over soap and use a moisturizing soap or liquid because the traditional bar of soap is typically too harsh for the face
- use a gentle face cleanser (these are clearly labeled and are available at your local drugstore or Target or department store or even online)
- pat dry your skin rather than vigorously over rubbing

For any product to work, it must literally "communicate" with your skin, so apply skin care products in a very specific sequence to ensure max-

imum results from their active ingredients. Prescription medications should always be top priority and applied first. Next (or first if there is no prescription medication in your skincare repertoire) apply sunscreen. This should be done daily irrespective of time of year or geographic location. Sunscreen should be applied on dry, clean skin. For full sun protection benefit, there should be nothing under the sunscreen because it is sunscreen that provides the protective grid that is the underlying foundation for good skin. You can save yourself some time (and money) by purchasing a moisturizer that has a sun-protective factor (at least 30 SPF).

The mantra of real estate agents is "location, location, location." For skin care, the mantra is "moisturize, moisturize, moisturize." There are so many products available that it is easy to find one that is reasonably priced. The Oil of Olay family of products, for example, have been around for a long time, have been quite helpful to generations of women, and are reasonably priced. Creams that contain retinoid help rebuild collagen, repair ultraviolet damage, exfoliate, and actually brighten the skin. They work best when applied at night because retinoids tend to make the skin more sensitive to sun. RoC Retinol is one over-the-counter choice. There are many to choose from, and they are available everywhere. There are also prescription versions of these creams, and you can inquire about them and discuss them with your physician to see if you would benefit from them. One last word about applying moisturizers and makeup: Moisturizers should always be applied first.

It takes some time and effort to incorporate all these recommendations, but a few weeks of diligent application of daily moisturizer (especially on the face) will make a big visible difference. Not only will you feel better, you will look better and you will be rewarded for your diligence by all the compliments the better and younger looking you will be getting. So get glowing!

P.S. Doc Magun's quick and easy recipe for a homemade face mask:

- Step 1: In a food processor, blend a half cup of uncooked oatmeal for five seconds, mix in two teaspoons of honey and a little water until you achieve a spreadable consistency.
- Step 2: Smooth the mixture onto your face and let it sit for five to ten minutes.
- Step 3: Rinse and moisturize your face.
- Step 4: Savor your smooth skin and the compliments you get.

**«Діти – це наш дорогий скарб,
це наша надія, це – Молода Україна»**

Олена Пчілка

ВЕЛИКОДНЯ ПРИГОДА

Казка Лесі Храпливої-Щур

Засвітило сонечко ранком у віконечко.

Поклала мама в кошик паску, писанки, ковбаску та покликала донечку — Параску:

— Від себе і від Батька, і від мене занесеш Бабусі Свячене!

І пішла Параска: в кошику ковбаска, писанки і паска. А дорогою дивуються горобчики:

— Цвірінь! — що в Параски вишита запаска.

Іде Параска, вийшла на горбок. А до неї Бровко-песик: скік та скок!

— Куди ідеш та що несеш?

— Несу я паску, писаночки, ковбаску, від Батька і від Мами і від мене — несу Бабусі Свячене.

— А не буде там чого і для мене? — Бровко питає, хвостиком махає.

— Писанки Матуся написали оленьми, півниками, сонцями прикрашали. Не на те трудились мої Ненька, щоб з'їв Бровко писанки смачненько!

— Подивись, Парасю, ще раз на Свячене: може там знайдеться що для мене? — Бровко питає, хвостиком махає.

— Білу паску — не малі це речі — мама цілу ніч місили ще й пекли у печі. Ой, багато мали з нею праці! Чи ж годиться пасочка — собаці?

— Подивись, Парасю, ще раз на Свячене: я голодний — чи нема нічого в кошику для мене?

— Лиш ковбаска, вся товстенька, з салом. Мама її довго начиняли, ще й пекли! Я знаю, їсти ти готовий, та не дам ніяк ковбаски — псові!

— Поглянь, Парасю, в кошик — ще ж бо не порожній він! — Бровко благає, хвостиком махає.

— Не порожній, ще остався... хрін. Викопала я його сама в городі — може, стане Бровкові в пригоді?

Дала Параска Бровкові ласощів тих, а Бровко лиш понюхав та:

— А-а-а-ап-чих!

В носі закрутило, в очах потемніло. Пчихнув Бровко, заточився та штовхнув Параску. Випустила вона з рук кошик, паску, писанку, ковбаску...

Покотилася з горбочка паска, а за нею стежною всі писанки й ковбаска, а за ними кошик і Параска, а за ними, гавкаючи, Бровко-пес.

Котилися, котилися ранок весь. Аж мусили стати, бо докотились до бабусиної хати. Встала тоді Параска, позбирала в кошик паску, писанки, ковбаску та промовила:

— Бабусенько, я від Мамаи, і від Тата, і від мене принесла

ласощі Вам та Свячене.

І сказала, яка пригода приключилася: як усі вони з горбочка покотилися.

А Бабуся — нум Параску цілувати. Посадила її на покуті в хаті, а Бровкові біля порога дала велику кість. А він зубами — хап! І їсть, і досі їсть!

За матеріалами: Леся Храплива. «Писанка українським дітям». Видавництво «Глобус», Київ, 1993. Ілюстрації Петра Андрусева.

ВЕЛИКОДНЯ ГРА

Вірш Марії Хоросницької

Стали діти у кільце.
В кожного в руках яйце.
Марті випало на славу
Розпочати цю забаву,
Дуже милу, престару
Великодню гру.
Ходить дівчина кільцем
І постукує яйцем...
Що не стукне – трісь і
трісь, –
Яйця тріскають чийсь...
Мартине – ціле, тверде, –
Марта рада далі йде...
Стук-стук-стук...

І раптом – хрусь!
Гру продовжує Петрусь.
Стукнув всього
Разів три
І так само вийшов з гри.
За Петром пішов Максим,
Декілька дівчат за ним...
В Олі писанка ціла,
Оля в грі перемогла!
А тепер, відомо всім,
Всі за стіл до Олі в дім
Їсти яйця, все що є...
Просить цей, що виграв.

Переписами з читачами журналу продовжує ділитися **Маріанна Душар**, авторка кулінарного дослідницького проекту **пані Стефа** (panistefa.com). Пропонуємо страву із книги Дарії Цвек «У будні і Свята» в її редакції.

Капустяні завиванці

Капустяні завиванці – страва, яка мене дуже здивувала, коли я готувала і фотографувала її до книжки. По перше, своєю очевидністю, бо це ж так логічно – загорнути відбите м'яско в листок капусти. А по друге, своєю святковістю – це чудова страва для якогось прийняття. Це смачно, не надто заморочливо та дуже ошатно. Так що, якщо матимете якусь нагоду на нову страву – це гарний варіант.

На 12 завиванців (а на 1 порцію одного завиванця цілком достатньо) треба:

12 листків капусти (звичайної або савойської),

12 шматків тонко відбитого м'яса (полядвичка чи вирізка – щось рівненьке, що добре ріжеться та відбивається),

3 – 4 помідори,

1 унція олії,

7 унцій сметани,

1 унція борошна,

цибуля,

стручок солодкої паприки,

пів стручка гострого перцю,

12 середніх морквин,

зеленина петрушки,

кріп, сіль, перець.

З м'якої (не дуже щільної) капусти зрізати листки, попарити і розтовкти прожилки. На кожен листок покласти шматок тонко відбитого м'яса, на середину кожного покласти зелень та морквинку. Листочки скрутити в рулет, як голубці, за бажанням – обв'язати зеленою цибулькою (для краси і щоб гарніше трималося купи). Поперчити, притрусити зеленинкою.

Покласти щільно в посуд (форму, вогнетривкий банячок), дно якого вистелити

капустяним листям. Посолити, влити 4 унції гарячої води, додати 1 унцію олії, розкласти чвертки помідорів, покласти зеленину, прикрити й тушкувати 30 – 40 хв на повільному вогні. Як завиванці зм'якнуть і приготуються – сметану вимішати з запраженим борошном, підсмаженою цибулькою і порізаним кропом, долити 4 унції води, посолити, залити цією сумішшю завиванці й прокип'ятити. Також завиванці можна запекти в бритванці, але тоді їх зверху треба прикрити фольгою, щоб не пересихали.

Подавати на полумиску, зверху полити сосом, в якому вони тушкувалися, і посипати смужками солодкої паприки та нарізаною зелениною петрушки.

Словничок від п. Стефи

Бритванка – форма для запікання, переважно прямокутна або квадратна.

Запражений – підсмажений.

Полядвиця – частина вепрової, волової чи телячої туші, що йде вздовж хребта і є продовженням ошийка. Також часто у значенні запеченого шматка цього м'яса.

Сос – соус, заправка до страви.

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Ліда Яхницька – 1-ша заступниця голови
Христина Бойко – 2-га заступниця голови для справ організаційних
Надя Нинка – 3-тя заступниця голови для справ зв'язків
Ірина Бучковська – протоколярна секретарка
– скарбник
Віра Кушнір – фінансова секретарка
Марія Андрійович – вільна членка
Валентина Табака – вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Ока Грицак – суспільної опіки
Анна Кравчук – стипендій
Людмила Грабовська – у справах культури
Оксана Лодзюк – соціальних засобів комунікації
Таня Бедрус – виховна
Наталія Павленко – мистецтва і музею
Ольга Дроздович – архівар

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Віра Андрушків – Дітройт
Галина Генгало – Філадельфія
Галина Романишин – Нью Йорк
Маріянна Лівша – Нью Джерзі
Доля Кріслата – Огайо
Любомира Калін – Чікаго
Христина Мельник – Нова Англія
Марія Кейд – Центральний Нью Йорк
Ольга Сперкач – зв'язкові віддалених Відділів
Оля Черкас
Іванка Олесницька – зв'язкова вільних членок

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Рома Шуган – голова
Рената Заяць – членка
Ірина Легун – членка
Ірена Рішко – заступниця членки
Орися Зінич – заступниця членки
Оксана Скипакевич Ксенос – парламентарист
Лариса Тополя – україномовний редактор журналу “Наше Життя”
Тамара Стадниченко – англомовний редактор

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS

Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj

Marianna Zajac – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Lydia Jachnycky – 1st Vice President
Christine Boyko – 2nd VP – Membership
Nadia Nynka – 3rd VP – Public Relations
Iryna Buczkowski – Recording Secretary
Vera N. Kushnir – Financial Secretary
Maria Andriyovych – Officer at Large
Valentyyna Tabaka – Officer at Large

Oksana Skypakewych – Parliamentarian
Xenos

REGIONAL COUNCIL PRESIDENTS

Vera Andrushkiw – Detroit
Halyna Henhalo – Philadelphia
Halyna Romanyshyn – New York City
Marianna Livcha – New Jersey
Dozia Krislaty – Ohio
Lubomyra Kalin – Chicago
Christine Melnyk – New England
Maria Cade – New York Central
Olha Sperkacz, Olya Czerkas – Co-Liaisons for Branches-at-Large
Ivanka Olesnycky – Liaison for Members-at-Large

STANDING COMMITTEES

Oka Hrycak – Social Welfare Chair
Anna Krawczuk – Scholarship Chair
Ludmyla Hrabovsky – Cultural Affairs Chair
Oksana Lodziuk – Social Media
Tetyana Bedrus – Education Chair
Natalie Pawlenko – Arts and Museum Chair
Olya Drozdowycz – Archives Chair

AUDITING COMMITTEE

Roma Shuhan – Chair
Renata Zajac – Member
Iryna Legoun – Member
Irene (Tetiana) Rishko – Alternate Member
Irena (Orysia) Zynycz – Alternate Member
Larysa Topolya – Ukrainian-language editor of *Our Life*
Tamara S. Cornelison – English-language editor

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP /
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone / Fax: 732-441-9530
E-mail: nazustrich@verizon.net

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Одяг боярині Княжої Русі,
Україна, XII ст.
(Анна Савицька-Алискевич).

З колекції «Історичний одяг українки». Одяг боярині Княжої Русі мало відрізняється від Ольгівського-княжого. Туніка з'єднана з дальматикою в один стрій і має такий самий вузький рукав. Тканина переткана золотом, має взір. Внизу – широка кайма, покрита золотою сіткою. Поверх – мантія з м'якого оксамиту, обведена вузькою золотою каймою, на раменах медальйони. «Фібула» заціплена посередині грудей, тому й накидка коротша спереду. Голову покриває наголовник, на якому серпанок, зав'язаний навколо шиї, одним кінцем спадає на праве рамено (плече, — ред.). Поверх рантуха (головний убір, — ред.) – чільце, діядема. На ногах – м'які гостроносі капці. В руках – хрест, символ глибоко закоріненої християнської віри.

The Boyar Kyivan Noblewoman of
the 12th Century

The garb of the Boyar woman differed from that of Princess Olha in that it consisted of only two pieces—a tunic and a dalmatic, which were combined into one beautiful garment. This garment had narrow sleeves and was made of a rich fabric with gold thread woven into the cloth. The hem was adorned with a gold mesh rather than with the border typical of other costumes in this collection. A mantle of soft velvet comprised the outer garment. It had a narrow gold border and was buckled in the center at the neck, which made it shorter in the front. A wimple was wrapped around the neck and head, with one end falling over the right shoulder. A cap and diadem were worn on top of the wimple. Soft pointed slippers covered the feet. A cross, clasped in the model's hand, is a symbol of the by then deeply rooted Christian faith. Modeled by Anna Savycky-Alyskewych.